

Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης
Εθνικού & Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Εργασία στο μάθημα: ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
Διδάσκουσα: κ. Τζάνη Μαρία

ΘΕΜΑ

ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΚΟΛΩΝΑΚΙΉ ΚΑΙ ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Όνομα φοιτήτριας- συγγραφέα: Κωστέρια Στεφανία
Α.Μ.: 230087

Ακαδημαϊκό Έτος
2005- 2006

*“ Όλοι το ίδιο είμαστε σε τούτο τον κοσμάκη
Και όλοι έχουμε καρδιά
Λαός και Κολωνάκι...ή και Εξάρχεια”*

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ήταν πραγματικά δύσκολο να επιλεγθεί κάποιο θέμα ανάμεσα στην πληθώρα των θεμάτων για τα οποία υπήρχε τη δυνατότητα να αναλυθούν. Άλλωστε, τα κοινωνικά ζητήματα είναι πολλά και στην πλειοψηφία τους επηρεάζουν ή επηρεάζονται από την παιδεία και την εκπαίδευση του καθενός μας, εφόσον εμείς καταρτίζουμε την κοινωνία στην οποία ζούμε.

Η εργασία ήταν ιδιαίτερα δελεαστική και η μεθοδολογία της κέντρισε το ενδιαφέρον. Δεν επρόκειτο για την αντιγραφή κάποιου υλικού από ξένα κείμενα αλλά η καταγραφή συμπερασμάτων και απόψεων, στις οποίες καταλήξαμε ύστερα από επίπονη εργασία.

Στην πορεία της θα γίνει αντιληπτή η σημασία της. Δεν χρειάζεται να προκαταλάβουμε τον αναγνώστη. Ορισμένα συμπεράσματα εξέπληξαν και έκαναν να διαπιστωθεί η μικρή διαφορά μεταξύ Κολωνακίου και Εξαρχείων, η οποία βέβαια υφίσταται, όπως είναι φανερό, αλλά γιατί και που στηρίζεται; Πολλοί έχουν αναρωτηθεί, αλλά το θεώρησαν δεδομένο, εμφανές και δεν το ερεύνησαν.

Για την εγγραφή της εργασίας, κρίνεται απαραίτητο να ευχαριστήσουμε αρχικά την κ. Τζάνη που έδωσε τη δυνατότητα να διερευνηθεί ένα τέτοιο κοινωνικό ζήτημα, που δεν είναι τελικά άμεσα ορατό, και να σχολιαστεί. Αλλά, και τον κ. Κεχαγιά, ο οποίος έπαιξε καταλυτικό ρόλο και στην επιλογή, αλλά και έδωσε ένα συγκεκριμένο προσανατολισμό και κατευθύνσεις- υποδείξεις στο επιλεγθέν θέμα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	ΣΕΛ.
➤ ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	1
➤ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.....	2
➤ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	3- 5
➤ ΑΝΑΛΥΣΗ.....	6- 18
➤ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	19- 24
➤ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.....	25
➤ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	26
➤ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	27 -35

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ποιο είναι το αντικείμενο της εργασίας

Το αντικείμενο της εργασίας είναι ο κοινωνικός σχολιασμός του Κολωνακίου και των Εξαρχείων, έχοντας ένα συγκεκριμένο προσανατολισμό, προκειμένου να διευκολυνθεί και η καταγραφή της. Η εκπόνησή της στηρίζεται στην άμεση παρατήρηση και έρευνα ορισμένων πεδίων, τα οποία αποτελούν και τη βάση για την έκβαση των συμπερασμάτων. Τα συμπεράσματα, σχετίζονται με τον κόσμο που συχνάζει σε κάθε μία από αυτές τις περιοχές, το ύφος που τις χαρακτηρίζει, την αγορά της αλλά τις καφετέριες που έχουν.

Στα πλαίσια της εργασίας, εντάσσονται οι διαφορές, αλλά και οι ομοιότητες που είναι άμεσα εμφανείς με μία απλή επίσκεψη, αλλά και έτσι όπως προκύπτουν με μία πιο επισταμένη έρευνα και παρατήρηση.

Ποιο είναι το πρόβλημα (δήλωση του προβλήματος)

Η εργασία ξεκίνησε έχοντας ως κίνητρο, έναν προβληματισμό, που δημιουργήθηκε με το πέρας κάποιων χρόνων στη γειτονιά της οδού Ναυαρίνου. Η συνειδητοποίηση ότι δύο τόσο αντιθετικά αντίθετες περιοχές (όπως είναι άμεσα εμφανές) βρίσκονται τόσο κοντά η μία στην άλλη προκαλεί ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Η οδός Σκουφά, έχει ως συνέχεια την οδό Ναυαρίνου, η αρχή της οποίας αποτελεί και την αρχή των Εξαρχείων αλλά και τα όρια του Κολωνακίου. Πώς γίνεται δύο τόσο διαφορετικοί κόσμοι να ενώνονται ή να χωρίζονται από μία τόσο λεπτή γραμμή;

Αυτό το ερώτημα βέβαια μπορεί να αφορά και άλλες περιοχές, όπως Μεταμόρφωση και Κηφισιά, αλλά και καταστάσεις ζωής, όπως η ευφυΐα, ή η απόλυτη χαρά και ευτυχία με την τρέλα. Τέλος, κάτι τέτοιο, μπορούμε να συναντήσουμε και στην εκπαίδευση, ο πολύ καλός, με τον πολύ κακό μαθητή έχουν τόσες διαφορές όμως, σύμφωνα με την καμπύλη του Gauss, και οι δύο βρίσκονται στα άκρα και δε μπορούν να επικοινωνήσουν με το σύνολο.

Διατηρώντας αυτό το σκεπτικό και προβληματισμό προωθήθηκε η ερευνητική παρατήρηση και μελέτη των δύο περιοχών που μας απασχολούν.

Ερευνητικά ερωτήματα και ερευνητικός στόχος

- 1) Πόσο κόσμος συγκεντρώνει η κάθε περιοχή;
- 2) Ποιά τα άτομα που συχνάζουν;(ηλικίες, ντύσιμο, συμπεριφορά, τι συζητάνε)
- 3) Τι αγοράζεται συχνότερα από τα περίπτερα;
- 4) Πώς είναι οι περισσότερες καφετέριες σε κάθε περιοχή;(μουσική, εικόνα και συμπεριφορά σερβιτόρων)
- 5) Πώς είναι τα εμπορικά καταστήματα;
- 6) Ποια η συνολική εικόνα των δύο περιοχών;
- 7) Υπάρχει λόγος να είναι υπερτιμημένο το Κολωνάκι και υποτιμημένα τα Εξάρχεια ακόμη και από το κράτος;

Αυτά είναι τα βασικά ερωτήματα για τα οποία ακολουθήθηκε συγκεκριμένη μεθοδολογία και μέσα από τα οποία εντοπίστηκαν κάποιες διαφορές μεταξύ των περιοχών και προωθήθηκε ο κοινωνικός σχολιασμός τους. Αποτελούν πραγματικά στέκια για διαφορετικούς τύπους ανθρώπων;

Βέβαια κατά τη διάρκεια της εργασίας πιθανόν απαντώνται και άλλα ποικίλα σχετικά ερωτήματα. Όπως τα κοινωνικά στρώματα, η ευαισθησία, η οικολογική συνείδηση, η αφοσίωση στις προσαγές της μόδας και η προσκόλληση στις ακριβές μάρκες... αλλά και άλλα πολλά τα οποία είτε φαίνονται, διαφαίνονται, είτε τίποτε από τα δύο. Οι απαντήσεις σε αυτά προέρχονται περισσότερο από το σχολιασμό των ατόμων αλλά και από τεστ, στο οποίο δοκιμάστηκαν και το οποίο αναφέρεται στη μεθοδολογία της εργασίας.

Όπως είναι φυσικό, για την απάντηση των ερωτημάτων- στόχων και για να φτάσουμε στον τελικό σκοπό, απαιτείται μεθοδολογία, οργάνωση και συγκεκριμένος προσανατολισμός.

Μεθοδολογία

Αφού αποφασίστηκε λοιπόν το θέμα, τέθηκαν τα ερωτήματα και ο σκοπός, σειρά έχει η οργάνωση των κινήσεων, προκειμένου να φτάσουμε σε αυτόν όσο πιο ανώδυνα γίνεται.

Είναι εμφανές ότι για να επιτευχθούν όλα αυτά, η επίσκεψη και των δύο περιοχών είναι απαραίτητη. Όμως, θα πρέπει να βρεθεί και η κατάλληλη ώρα και μέρος, όμοιο και για τις δύο περιοχές, ώστε η σύγκριση, να έχει μια κοινή βάση και να είναι δίκαιη και ακριβής. Αποφασίστηκε η μέρα Σάββατο και ώρες όπου τα μαγαζιά θα είναι ανοιχτά και στις δύο περιοχές, κατά προτίμηση κοντά στο μεσημέρι.

Φτάνοντας και στο Κολωνάκι και στα Εξάρχεια, θα έπρεπε να δοθεί προσοχή σε συγκεκριμένο αριθμό ατόμων, καφετεριών και εμπορικών καταστημάτων, που να αντικατοπτρίζει σχετικά το σύνολο. Επιλέχθηκε να σχολιαστούν έξι τυχαία άτομα, μόνα τους, η ζευγάρια που να κάθονται σε τρεις καφετέριες αντίστοιχα, σε κάθε περιοχή. Με τον τρόπο αυτό, θα ήταν δυνατή η απάντηση του δεύτερου και τέταρτου ερωτήματος. Ακόμη, τρία εμπορικά καταστήματα, διαφορετικών ειδών, είδη ρούχων, είδη αξεσουάρ για γυναίκες και είδη διακόσμησης σπιτιού, που υπάρχουν και στις δύο περιοχές θα βοηθούσαν στην απάντηση του ερωτήματος πέντε.

Για το ερώτημα ένα, θεωρήθηκε χρήσιμο να καταμετρηθούν τα άτομα που περνάνε από ένα φανάρι, περπατώντας, σε διάστημα πέντε λεπτών. Το σημείο καταμέτρησης, θα έπρεπε να είναι το ίδιο κεντρικό και για τις δύο περιοχές. Συγκεκριμένα, για το Κολωνάκι, το φανάρι στην οδό Σκουφά και για τα Εξάρχεια, στο σταυροδρόμι, Στουρνάρη και Τρικούπη.

Το ερώτημα τρία, είναι εύκολο να απαντηθεί, παρατηρώντας σε ένα από τα κεντρικά περίπτερα, τι πωλείται σε δέκα λεπτά. Στα Εξάρχεια παρατηρήθηκε το περίπτερο απέναντι από το φοιτητικό καφενείο, το δεύτερο, επί της Στουρνάρη, πάνω στην πλατεία. Στο Κολωνάκι, στόχος ήταν το περίπτερο, απέναντι από το ACCESSORIZE.

Μπροστά, στα περίπτερα αυτά, τέθηκε και σε εφαρμογή το “κόλπο”, για να ερευνηθεί ο εσωτερικός κόσμος των ανυποψίαστων πρωταγωνιστών ως προς την ευαισθησία και την οικολογική συνείδηση. Τοποθετήθηκε ένα τριαντάφυλλο κόκκινο, περιτυλιγμένο στο πεζοδρόμιο και καταγράφηκαν οι αντιδράσεις.

Εφόσον όλα αυτές οι αποφάσεις κρίθηκαν σωστές, ύστερα από προσεχτικό και πολύπλευρο έλεγχο, η μεθοδολογία, τα ερωτήματα που ζητούσαν λύση γράφηκαν σε ένα χαρτί για να διευκολυνθεί η επιτόπια παρατήρηση και η καταγραφή των απαντήσεων, και η δράση άρχισε, ημέρα Σάββατο, ώρα: 14:35.

Αφού έλαβε μέρος και αυτή, απέμεινε η επεξεργασία των δεδομένων, η εξαγωγή των συμπερασμάτων και η “ επίσημη” καταγραφή αυτών, προκειμένου να κλείσουν οι αυλαίες της ιστορίας τη εργασίας αυτής, να υλοποιηθεί ο σκοπός της, αλλά και ο λόγος για τον οποίο ξεκίνησε.

ΑΝΑΛΥΣΗ

Η άμεση παρατήρηση αποτελεί και το κύριο μέρος της εργασίας αφού από αυτήν απορρέουν όλα τα εξαχθέντα συμπεράσματα. Ήταν βασικό να πραγματοποιηθεί αυτή, για να πραγματοποιηθεί η συνολική εργασία και να αρχίσουν να καταγράφονται τα αποτελέσματα.

Έχοντας λοιπόν όλα τα χαρτιά που χρειαζόνταν μαζί, το Σάββατο 7/1 και ώρα τρεις παρά είκοσι πέντε, ξεκίνησε η άμεση παρατήρηση από την περιοχή των Εξαρχείων. Τα Εξάρχεια, εκείνη την ημέρα, ήταν άμεσα εμφανές ότι δεν είχαν πολύ κόσμο.

Χαρακτηριστική ήταν η παρουσία των μαύρων μικροπωλητών που έθεταν προς αγορά CD και DVD. Σημμένοι σε ένα συγκεκριμένο σημείο, όλοι μαζί, ευγενικά ρωτούσαν τους λίγους περαστικούς αν ενδιαφέρονταν για κάποια συγκεκριμένη μουσική ή για κάποια ταινία. Πάντα χαμογελαστοί, ευδιάθετοι και στις επάλξεις, για όποιον περάσει από μπροστά τους.

Ακόμα, το χώρο της πλατείας διακοσμούσαν αδέσποτα σκυλιά που έκαναν παιχνίδια μεταξύ τους, αφού κανείς δεν υπήρχε να διαταράξει την ησυχία τους. Ήταν πολλά σε αριθμό, κάτι που προκάλεσε ιδιαίτερη εντύπωση. Άραγε, υπάρχει αυτή η εικόνα στην πλατεία του Κολωνακίου;

Λίγοι σε αριθμό ήταν οι ναρκομανείς που κάθονταν στην πλατεία ή περιτριγύριζαν στα στενάκια των Εξαρχείων, μια όχι και τόσο συνηθισμένη εικόνα. Το κρύο, ή το κράτος “ τους έχει μαζεύσει”, όπως και στην Ομόνοια; Παρόλα αυτά, ένα συμβάν επιβεβαίωσε την παρουσία τους. Ένα ασθενοφόρο κατέφθασε μπροστά στο κατάστημα “Γρηγόρης”, για να παραλάβει ένα ναρκομανή που είχε αιμόπτυση. Η οικογένειά του μπορεί να μην ήταν δίπλα του ή να μην είχε ενημερωθεί καν, αλλά οι “γνωστοί του από την πλατεία”, είχαν φροντίσει να καλέσουν ιατρική βοήθεια, να του σταθούν μέχρι να έρθει και να τον παραδώσουν στους τραυματιοφορείς και στο γιατρό.

Οι καφετέριες ήταν σχεδόν άδειες, όμως η παρουσία των θαμώνων σε μερικές ήταν δεδομένη. Η καθεμία είχε το δικό της χρώμα αλλά διατηρούσαν παρεμφερές ιδιαίτερο ύφος, -alternative-, όπως λένε και αυτοί που συχνάζουν. Προσωπική διακόσμηση, με γούστο και διάθεση για το διαφορετικό, αυτό που προκαλεί ενδιαφέρον και προσοχή,

καμιά φορά και αντιδράσεις. Προσεγγίζει μάλλον περισσότερο τις φοιτητοπαρέες που συχνάζουν.

Τα εμπορικά καταστήματα δεν είχαν ιδιαίτερη κίνηση και χαρακτηρίζονταν από αναδουλειές. Μικρά σε χωρητικότητα και χωρίς κάποια ιδιαίτερη επιμέλεια στο χώρο. Σκοπός ήταν η προώθηση των αντικειμένων και όχι η προώθηση του ύφους του μαγαζιού. Οι κούκλες είναι σε όλα σχεδόν τα μαγαζιά ίδιες και στα περισσότερα αναγράφονται οι τιμές στις βιτρίνες.

Μετά τη συνολική παρατήρηση της περιοχής, προτεραιότητα ήταν να μετρηθούν τα άτομα που για πέντε λεπτά πέρασαν από το σταυροδρόμι Στουρνάρη και Τρικούπη, επιβεβαιώνοντας έτσι και τη συνολική αρχική εικόνα. Με ιδιαίτερη άνεση, υπολογίστηκαν γύρω στα 60 άτομα. Άλλα μόνα τους, άλλα ζευγάρια, αλλά δεν παρατηρήθηκαν μεγάλες παρέες. Οι ηλικίες κυμαίνονταν, αλλά κυρίως μεγάλες. Ο τρόπος με τον οποίο περπατούσαν φανέρωνε ηρεμία, ανεμελιά κάτι που ξεφεύγει από τους αγχώδεις ρυθμούς ζωής που έχουν επιβληθεί. Θα μπορούσαν κάποιοι από αυτούς να χαρακτηριστούν σκεφτικοί και προβληματισμένοι, ταιριαστοί στη ησυχία που επικρατούσε στα Εξάρχεια.

Η παρακολούθηση του περιπτέρου ήταν αυτή που ακολουθούσε. Για δέκα λεπτά, έγινε προσπάθεια να προσδιοριστεί τι αγοράζεται πιο συχνά. Οι πελάτες ήταν πολύ λίγοι, οχτώ στο σύνολο, αντικατοπτρίζοντας και πάλι την κατάσταση που επικρατούσε. Ένας, αγόρασε πακέτο τσιγάρα, κάποιος άλλος ένα αναψυκτικό, τέσσερις, εφημερίδες και περιοδικά. Ιδιαίτερη προτίμηση υπήρξε στο περιοδικό Γαλέρα. Ακόμα, ένα εισιτήριο και μία κάρτα κινητού. Συγκεκριμένοι στις απαιτήσεις τους οι πελάτες και ακριβείς στα χρήματα που έδιναν. Το περιβάλλον ήταν ιδιαίτερα φιλικό, και οι κάτοχοι του περιπτέρου φαίνονταν να βρίσκονται αρκετό καιρό στην περιοχή, αφού γνώριζαν τους περισσότερους από τους πελάτες και μάλιστα λόγω της πληθώρας του ελεύθερου χρόνου τους, έπιασαν συζήτηση με ένα φιλικό, περαστικό ζευγάρι, για τις διακοπές των Χριστουγέννων αλλά και για τα ωραία, ορεινά μέρη που μπορεί να επισκεφτεί κανείς, οικονομικά, αυτές τις μέρες.

Μέσα σε αυτά τα δέκα λεπτά, πραγματοποιήθηκε παράλληλα και το “κόλπο” με το τριαντάφυλλο. Τοποθετήθηκε για τον ίδιο ακριβώς χρόνο που παρατηρούνταν οι αγορές, μπροστά στο περίπτερο. Είναι φανερό ότι για λίγους αποτέλεσε εμπόδιο, αν και παρόλα αυτά, πολύ σύντομα, βρέθηκε να “κείται” στο δρόμο, κοντά στο πεζοδρόμιο. Οι αντιδράσεις που σημειώθηκαν δεν ήταν και πολλές. Πολλοί από τους περαστικούς ή πελάτες του περιπτέρου, το εντόπισαν. Αυτοί το προσπέρασαν είτε

μεγαλώνοντας τη δρασκελιά τους, είτε μετατοπίζοντας για λίγο την πορεία τους. Βέβαια, λιγότεροι εκ των περαστικών δεν το παρατήρησαν καθόλου, και το πάτησαν ή το παρέσυραν με τα πόδια τους προς την κατεύθυνση που κινούνταν. Αξιοσημείωτο ήταν ότι δε μαζεύτηκε από κανέναν, ούτε για να πεταχτεί, αλλά και ότι κανένας από αυτούς που το είδε, δεν το αγνόησε, πατώντας το ή παρασύροντάς το. Έτσι, δε μπορούμε ξεκάθαρα να καταλήξουμε σε κάποιο συμπέρασμα για την οικολογική τους συνείδηση, αφού οι πράξεις οδηγούν σε διαφορετικά συμπεράσματα, παρά μόνο υποκειμενικά, αξιολογώντας και συγκρίνοντας τις στάσεις αυτές.

Έπειτα, η άμεση παρατήρηση συνέχισε με το σχολιασμό έξι ατόμων που κάθονταν σε τρεις καφετέριες και απολάμβαναν τον καφέ τους. Πρώτη, τράβηξε την προσοχή, η Flocafé, που βρίσκεται πάνω στην πλατεία, αταίριαστη με το ύφος των άλλων καφετεριών που υπάρχουν στα Εξάρχεια. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί πιο κοινή. Η μουσική- mainstream- παίζει χαμηλόφωνα, μη θέλοντας να ενοχλήσει τις συζητήσεις που είχαν οι πελάτες της, αλλά και την αυτοσυγκέντρωση των μοναχικών θαμώνων. Τα γκαρσόν, ήταν μικρής ηλικίας και φορούσανε στολή του μαγαζιού, για να ξεχωρίζουν. Κάθονταν αμέριμνοι και συζητούσανε μεταξύ τους, στρέφοντας βέβαια περιοδικά την προσοχή τους στους πελάτες για να τους εξυπηρετήσουν αν ήθελαν κάτι. Ευγενικοί, γνωρίζοντας την τέχνη της δουλείας τους, έστω και τα πιο βασικά. Γελούσανε και φαίνεται πως υπήρχε φιλικό κλίμα μεταξύ τους, οικειότητα και άψογη συνεργασία. Οι πελάτες ήταν διάφορων ηλικιών, κυρίως όμως μεγάλοι που δεν αποδέχονταν το άλλο είδος καφετεριών των Εξαρχείων. Έψαχναν κάτι στα μέτρα της ηλικίας τους και του συνηθισμένου.

Μόνο έξι τραπέζια ήταν γεμάτα, αν και το μαγαζί ήταν αρκετά μεγάλο, και άξια σχολιασμού ήταν δύο. Στο ένα τραπέζι, καθόταν ένας κύριος μόνος του, γύρω στα εξήντα. Ήταν ντυμένος αθλητικά, με μία γκρι βρώμικη φόρμα, ένα μπλε φούτερ, ή ξεχειλωμένο ή μεγαλύτερου μεγέθους από το κανονικό, και μαύρα σπορτέξ παπούτσια. Ήταν ιδιαίτερα σκεφτικός και μοναχικός, προβληματισμένος. Κάπνιζε συνεχώς, το ένα τσιγάρο πίσω από το άλλο, κάτι που μαρτυρούσε ένταση στις σκέψεις του και στα συναισθήματά του. Δεν ακουμπούσε την πλάτη του στο κάθισμα, και έπινε κόκα- κόλα, όχι όμως με ιδιαίτερη όρεξη, γιατί το ποτήρι ήταν μισογεμάτο, όπως και το μπουκάλι του. Δεν κοιτούσε γύρω του και είχε συνεχώς σκυφτό το κεφάλι. Αξιοπρόσεκτη μορφή της καφετέριας. Μπορεί και να σχολιαζόταν από τους άλλους πελάτες ή και από τα γκαρσόν.

Ο δεύτερος πελάτης που ξεχώριζε ήταν ένα ζευγάρι, ένας άντρας και μια κοπέλα, ηλικίας, περίπου, είκοσι πέντε ετών. Το ντύσιμό τους ήταν απλό και καθημερινό. Το αγόρι φορούσε ένα τζην παντελόνι και ένα πουλόβερ, και το κορίτσι, ένα τζην, συνδυασμένο με μία μπλούζα χρώματος κόκκινου. Δεν ήταν ιδιαίτερα βαμμένη, και τα μαλλιά της λυτά, έπεφταν στους ώμους της. Μιλούσαν, χωρίς να έχουν ένα συγκεκριμένο θέμα συζήτησης. Λέγανε τα νέα της ημέρας. Αυτό βέβαια δικαιολογούταν, καθώς, φαίνεται, πως δεν είχαν πολύ ώρα που έκατσαν. Μόλις, παρήγγειλαν και έπιναν προς το παρόν το νερό τους. Προσπαθούσαν να προσαρμοστούν στο χώρο, ώστε να αρχίσουν να συζητάνε πιο συγκεκριμένα θέματα. Δεν είναι πολύ πιθανόν να αντιμετώπιζαν σοβαρά προβλήματα, αλλά το πιο ευδιάκριτο είναι ότι θέλησαν απλά να πιούν κάπου όμορφα τον καφέ τους και να μιλήσουν.

Δεύτερη καφετέρια των Εξαρχείων, που παρατηρήθηκε, είναι το Στούντιο. Η μουσική που γέμιζε το χώρο και το ύφος της καφετέριας προσέγγιζε και αντιπροσώπευε τα Εξάρχεια. Alternative rock ακουγόταν, άλλα γνωστά και άλλα άγνωστα τραγούδια, αν και μερικοί από τους πελάτες τα σιγοτραγουδούσαν. Αυτό αποκάλυπτε ότι οι περισσότεροι ήταν λάτρεις του είδους αυτού. Τα γκαρσόν ήταν ιδιαίτερα φιλικά και δημιουργούσαν ένα περιβάλλον οικείο με την άνεση τους. Ήταν μικρής ηλικίας, πιθανότατα φοιτητές που ήθελαν να βγάλουν κάποια χρήματα για τα προσωπικά τους έξοδα. Φορούσαν δικά τους ρούχα, γεγονός που εξέφραζε και το προσωπικό τους γούστο και άποψη. Ήταν ευγενικοί και όχι σοβαροφάνεις. Διακρινόταν πως οι ίδιοι ήταν ιδιαίτερα ευχαριστημένοι που δούλευαν εκεί, γιατί διαφορετικά θα ήταν θαμώνες και θα περνούσαν εκεί πολλές ώρες την ημέρα, όπως άλλωστε και οι περισσότεροι από τους πελάτες. Το μέρος αυτό τους αντιπροσωπεύει. Γνωρίζονταν μεταξύ τους και δημιουργούσαν ένα περιβάλλον ζεστό σε όλη την καφετέρια. Αυτοί που συχνάζουν, αποκαλούσαν την καφετέρια ως το στέκι τους και το διασκέδαζαν να βρίσκονται εκεί. Ήταν νέοι σε ηλικία, φορούσαν πρόχειρα ρούχα, κάτι που αποδείκνυε ότι ένιωθαν άνετα εκεί και απολάμβαναν το καφέ τους, το τάβλι τους, όποια ώρα της μέρας.

Η Ίντριγκα, ήταν μία άλλη καφετέρια που έμοιαζε πολύ με το Στούντιο, και ως προς τα γκαρσόν και τους θαμώνες. Το ύφος της απλά ήταν πιο rock και απευθυνόταν περισσότερο σε λάτρεις αυτής της μουσικής. Το περιβάλλον δεν ήταν τόσο οικείο και φιλικό, όσο σε αυτή που προαναφέρθηκε, αλλά σίγουρα και πάλι κάποιοι γνωρίζονταν μεταξύ τους και δεν την άλλαζαν ούτε για το Στούντιο.

Στις δύο αυτές καφετέριες, τέσσερα ζευγάρια θεωρήθηκαν άξια σχολιασμού. Το πρώτο, δύο άντρες, σαράντα πέντε ετών. Ήταν ντυμένοι με καθημερινά ρούχα, πουκάμισο με τζην και για τους δύο. Κάθονταν ο ένας απέναντι από τον άλλον και συζητούσαν, μάλλον για κάτι όχι και τόσο σοβαρό. Ή ήταν κουρασμένοι ή κάθονταν για πολύ ώρα εκεί. Υπήρχαν πολλές παύσεις στη συζήτησή τους, και διέκοπταν, αφήνοντας το βλέμμα τους να αιωρείται στο κενό ή να συγκεντρώνεται σε κάποιο συγκεκριμένο άτομο, ίσως βέβαια και αυθόρμητα, αφηρημένα. Οι καφέδες τους είχαν τελειώσει. Μετά από είκοσι λεπτά, αποφάσισαν να φύγουν.

Το δεύτερο ζευγάρι, ήταν ένα αγόρι και μία κοπέλα, περίπου είκοσι τριών ετών. Το αγόρι, φορούσε ένα τζην με πουκάμισο, και το κορίτσι, φαρδιά φούστα με πουλόβερ. Ήταν διακριτικά βαμμένη και τα μαλλιά της ήταν πιασμένα πρόχειρα. Συζητούσαν ήρεμοι, ασταμάτητα, με αμείωτο το ενδιαφέρον για ταξίδια και χώρες οικονομικές που θα μπορούσαν να επισκεφτούν ή είχαν επισκεφτεί. Τη συζήτησή τους συνόδευε ένα ποτήρι φραπέ για τον καθένα και τσιγάρο. Ενδιαφέρον προκάλεσε το γεγονός ότι αν και μόνο δύο, έπαιζαν Trivial Pursuit πριν για να περάσει ευχάριστα και εποικοδομητικά η ώρα. Περνούσαν όμορφα και φαίνεται από το χαμόγελο που διαγραφόταν στα χείλη τους.

Το τρίτο ζευγάρι, ήταν δύο κοπέλες είκοσι ετών. Λιτά ντυμένες και φτιαγμένες. Καθόλου βαμμένες, και πρόχειρα επιμελημένα μαλλιά. Πιο συγκεκριμένα, η μία φορούσε, ένα φαρδύ παντελόνι μαύρο με φαρδύ σκουρόχρωμο πουλόβερ και η άλλη, τζην παντελόνι με πουλόβερ. Περνούσαν την ώρα τους πίνοντας καφέ, συζητώντας για βιβλία, διαβάζοντας και σχολιάζοντας το περιοδικό Γαλέρα. Έχουν διαβάσει πολλά βιβλία η καθεμία και η μία πρότεινε στην άλλη, αφού τους αρέσει σχεδόν το ίδιο είδος. Δεν είχε περάσει πολύ ώρα από τη στιγμή που έκατσαν, γιατί τα ποτήρια του καφέ τους ήταν σχεδόν γεμάτα. Είχαν πολλά να πούνε, καθώς η επαφή που έχουν αναπτύξει δείχνει πως είναι πολύ καλές φίλες.

Τέλος, το τέταρτο ζευγάρι και έκτο συνολικά για την περιοχή των Εξαρχείων, αποτελούταν από δύο νεαρά αγόρια. Υπολογίζεται πως ήταν είκοσι τεσσάρων ετών. Είχαν ντυθεί αθλητικά, με φόρμα και σπορτέξ παπούτσια. Η φόρμα και τα παπούτσια του καθενός ήταν η ίδια μάρκα, κάτι που φανερώνει την ιδιαίτερη προτίμησή τους. Οι δύο νεαροί έπαιζαν παθιασμένα τάβλι και λίγο- λίγο έπιναν τον καφέ τους, που βρισκόταν στο πλάι τους. Το διασκεδάζαν ιδιαίτερα, γελούσαν, συζητούσαν, σχολίαζαν τις κινήσεις τους και ανταγωνίζονταν στα πλαίσια της φιλίας που είχαν-

ευγενής άμιλλα-. Ο χαρακτηριστικός ήχος των ζαριών ακουγόταν μέχρι τον επάνω όροφο.

Αφού σχολιάστηκαν και τα έξι άτομα, όπως απαιτούταν για τη συλλογή του δείγματος, το βλέμμα και η προσοχή στράφηκε προς τα εμπορικά καταστήματα. Έπρεπε να βρεθούν είδη ρουχισμού, αξεσουάρ, και είδη σπιτιού. Η ανακάλυψη αυτών δεν ήταν δύσκολη. Αρχικά, στη προσοχή μας υπέπεσαν τα είδη σπιτιού. Ένα μικρό κατάστημα, αλλά άνετο, λόγω της οργάνωσης του χώρου. Οι τοίχοι ήταν σκούρα βαμμένοι, και κυριαρχούσε το ινδιάνικο στοιχείο στα αντικείμενα προς πώληση. Φτερά, αρωματικά sticks, κεριά κατέκλυζαν το χώρο. Κυρίως βαριά, ξύλινα αντικείμενα, αλλά και υφασμάτινα ριχτάρια έτοιμα για να διακοσμήσουν το σπίτι ή το δωμάτιο οποιουδήποτε, που κάτι τέτοιο ευχαριστούσε το προσωπικό του γούστο και ύφος. Ο πωλητής, νεαρής ηλικίας μιλούσε στο κινητό του.

Συνεχίζοντας, θέση σχολιασμού έλαβαν τα είδη ρουχισμού. Πρόχειρα, καθημερινά ρούχα για νέους και νέες κοσμούσαν τη βιτρίνα. Οι κούκλες ήταν ανάλογα ντυμένες και οι τιμές αναγράφονταν σε ταμπέλες πάνω τα ρούχα. Το κατάστημα διέθετε ρούχα και για άντρες και για γυναίκες σε μεγάλη ποικιλία. Δεν ήταν ευρύχωρο, αφού το εμπόρευμα καταλάμβανε μεγάλο χώρο του μαγαζιού. Υπήρχε ένας μικρός διάδρομος για να μπορεί να περπατάει και να ψάχνει ο πελάτης. Τα αντρικά και τα γυναικεία ήταν χωρισμένα σε στήλες, διευκολύνοντας έτσι τους πελάτες. Μια νεαρή κοπέλα πωλήτρια, έφτιαχνε τις κρεμάστρες που ήταν μπερδεμένες, λόγω του μεγάλου αριθμού τους, και ένας πελάτης έψαχνε να βρει αυτό που του άρεσε. Η κοπέλα προσέφερε τη βοήθειά της, η οποία απορρίφθηκε. Ο πελάτης είναι ωφελιμότερο να ψάξει μόνος του, καθώς η ποικιλία είναι μεγάλη. Συνήθως, σε αυτά τα καταστήματα, ακολουθείται αυτή η τακτική για την καλύτερη εξυπηρέτηση του πελάτη. Η πωλήτρια βέβαια πάντα διατίθεται να βοηθήσει όταν ζητηθεί.

Φεύγοντας από τα Εξάρχεια, τα αξεσουάρ ήταν αυτά που είχαν απομείνει. Βρέθηκε ένα κατάστημα, μικρό, χωρίς βιτρίνα, αλλά με τζάμι από το οποίο ξεχώριζε το εσωτερικό του μαγαζιού και τα εμπορεύματά του. Τοποθετημένα πάνω σε ξύλινους πάγκους, χειροποίητα κολιέ, σκουλαρίκια, βραχιόλια, ζώνες. Όλα φτιαγμένα από χάντρες, κορδέλες και αλυσίδες. Οι τιμές που αναγράφονταν πάνω ήταν ιδιαίτερα οικονομικές. Δύο κοπέλες στο εσωτερικό του μαγαζιού, μιλούσανε και έστριβαν τσιγάρο. Δεν υπήρχε κανένας πελάτης που να τις απασχολεί.

Η πορεία που ακολουθήθηκε για την προσέγγιση του δεύτερου προορισμού, το Κολωνάκι, απέδειξε για μία ακόμη φορά το πόσο κοντά είναι. Η οδός Ναυαρίνου,

γίνεται Σκουφά σε κάποιο σημείο και από εκεί ξεκινάει η περιοχή του Κολωνακίου. Ενώ μέχρι τώρα υπήρχαν φοιτητικά καφενεία, πλέον αυτά αντικαθίστανται από τις μονάδες καφετέριες, με τους καναπέδες και τη μοντέρνα διακόσμηση.

Το ρολόι έδειχνε τέσσερις και μισή όταν το Κολωνάκι έσφυζε από κόσμο. Θόρυβος, ένταση και πληθώρα ατόμων που έτρεχαν από εδώ και από εκεί αντετίθεντο στο κλίμα των Εξαρχείων. Το Κολωνάκι, αν και Σάββατο μεσημέρι δεν ξέφευγε από τους καθημερινούς ρυθμούς. Η χριστουγεννιάτικη διάθεση ήταν ακόμα φανερή.

Πρώτο, πρώτο που παρατηρήθηκε και εντυπωσίασε στη σύγκριση ήταν ότι δεν κυκλοφορούσαν αδέσποτα σκυλιά και στην πλατεία δεν είχαν κατασκηνώσει ούτε μαύροι, ούτε ναρκομανείς. Λογικό ότι δεν εμφανίζονταν στη γειτονιά αυτή αφού γνώριζαν ότι δεν πρόκειται να βρουν ανταπόκριση, αλλά το πως τα σκυλιά ξέρουν ότι δεν είναι επιθυμητά, προκαλεί μέγα ερώτημα και ενδιαφέρον. Η πολιτεία μάλλον έχει πάρει τα μέτρα της και αποκλείσει τέτοιου είδους φαινόμενα.

Τα εμπορικά καταστήματα είχαν αρκετό κόσμο, που δεν αγόραζε κάτι κατά μεγάλο ποσοστό αλλά κοιτούσε, ρωτούσε, δοκίμαζε και έφευγε. Άλλωστε, οι εκπώσεις πλησιάζουν. Ήταν πολύ φροντισμένα και οι ιδιοκτήτες, φαινόταν πως έχουν προσέξει την εικόνα του μαγαζιού τους. Οι βιτρίνες ήταν προσεκτικά φτιαγμένες με τα καλύτερα εμπορεύματα να προβάλλονται. Το εσωτερικό ήταν άνετο, ευρύχωρο ενώ η ποικιλία δεν ήταν πολύ μεγάλη. Δεν υπήρχαν πολλά μαγαζιά που συνδύαζαν τα αντρικά και τα γυναικεία, εκτός από κάποιες συγκεκριμένες μάρκες και στούντιο σχεδιαστών.

Οι καφετέριες ήταν ασφυκτικά γεμάτες και έπρεπε να περιμένεις για να βρεις να κάτσεις σε οποιαδήποτε, εκτός αν είχες κάνει κράτηση. Διακοσμημένες με περίτεχνο και διαφορετικό τρόπο η καθεμία προσεγγίζοντας όλα τα γούστα. Μοντέρνες, ανανεωμένες και όπως προστάζει η μόδα και οι επιθυμίες όλων αυτών που συχνάζουν εκεί. Καναπέδες, πολυθρόνες κοσμούσαν το χώρο και υπόσχονταν στον πελάτη έναν απολαυστικό, χαλαρωτικό, ξεκούραστο καφέ. Χαρακτηριστικό της πολυκοσμίας ήταν ότι τα τραπέζια ακόμα και έξω ήταν πιασμένα, κάτω από σόμπες για να ζεσταίνουν κάπως, τοπικά, το χώρο. Δε φαίνεται να υπάρχει η έννοια του θαμώνα σε μία καφετέρια και αυτού που καθόταν και έπινε για πολλές ώρες τον καφέ του, όπως στα Εξάρχεια. Οι περισσότεροι ήταν περαστικοί και κάθονταν όπου έβρισκαν, προκειμένου να απολαύσουν στα γρήγορα έναν καφέ. Φυσικά υπήρχαν οι εξαιρέσεις,

συνήθως μεγάλες σε ηλικία, που ξέρουν το μέρος που προτιμούν και τους ξέρουν καλά και πάντα υπάρχει μια θέση για αυτούς εκεί.

Η συνολική εικόνα της περιοχής επιβεβαιώθηκε από τη διεξοδικότερη έρευνα που έλαβε μέρος. Αρχικά, η καταμέτρηση τω ατόμων για πέντε λεπτά στο φανάρι της οδού Σκουφά, αιφνιδίασε, ξάφνιασε και εξέπληξε. Εκατόν ενενήντα δύο άτομα πέρασαν, γρήγορα, αγχωμένα, επιβάλλοντας το άγχος. Ακόμα και αυτοί που ήταν με παρέα και συζητούσαν ευχάριστα, έτρεχαν να προφτάσουν να τα κάνουν όλα. Χαρούμενοι άνθρωποι και με τον τρόπο που περπατούσαν διακρινόταν μία περηφάνια που πηγάζει από μέσα τους. Λίγοι ήταν μόνοι, όχι όμως μοναχικοί και πολλοί ήταν οικογένειες που είχαν κατέβει στο κέντρο για τη σαββατιανή τους βόλτα.

Συνεχίζοντας, αποδείχτηκε δύσκολη η προσπάθεια να γίνει αντιληπτό τι ψωνίζουν περισσότερο από ένα περίπτερο στο Κολωνάκι, καθώς η αγοραστική κίνηση ήταν μεγάλη. Αγοράστηκαν τέσσερα κρουασάν και σοκολάτες, δέκα πακέτα τσιγάρα, δύο τσίγλες, δύο εισιτήρια, ένα πακέτο χαρτομάντιλα και 30 περίπου, εφημερίδες και περιοδικά, πολλά από τα οποία ήταν ξενόγλωσσα(αγγλικά). Κάτι τέτοιο βέβαια δεν είχε παρατηρηθεί στα Εξάρχεια. Ακόμα, παρόλο που τα άτομα ήταν περισσότερα, δε βρέθηκε κάποιος να αγοράσει αναψυκτικό, το περιοδικό Γαλέρα, που πιθανότατα να ήταν άγνωστο σε αυτή τη γειτονιά, αλλά και κάρτα κινητού. Άλλη μία διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι οι αγοραστές, μπορεί να είχαν αρχικά ως σκοπό να αγοράσουν μόνο ένα εμπόρευμα, αλλά μετά στη συνέχεια αγόραζαν περισσότερο από ένα. Τέλος, χαρακτηριστικό είναι ότι πλήρωναν με χαρτονομίσματα και κάθε φορά έπαιρναν πολλά ρέστα. Δε δινόταν η δυνατότητα για ανάπτυξη του φιλικού περιβάλλοντος, όπως στα Εξάρχεια αφού δεν υπήρχε η άνεση του χρόνου.

Ακολούθησε το “κόλπο” με το κόκκινο περιτυλιγμένο τριαντάφυλλο, που τοποθετήθηκε μπροστά στο περίπτερο. Ο πολύς κόσμος όπως ήταν αναμενόμενο, παρέσυρε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα το τριαντάφυλλο που μέσα σε δύο λεπτά έφτασε στην άλλη άκρη του πεζοδρομίου. Κάποιοι το παρατήρησαν και κάποιοι άλλοι όχι. Από αυτούς που το παρατήρησαν, ένα ποσοστό το αγνόησε και προχώρησε αμέριμνα, πατώντας το ίσως ή και παρασύροντάς το, ένα άλλο πάλι, το προσπέρασε. Από αυτούς που δεν το παρατήρησαν, κάποιοι κατά λάθος το προσπέρασαν, αλλά κάποιοι άλλοι το πάτησαν, το παρέσυραν, το έκοψαν στη μέση, μέχρι τη στιγμή που ένας άντρας, γύρω στα πενήντα, σχετικά πρόχειρα ντυμένος, το μάζεψε από κάτω και το πέταξε στα σκουπίδια. Ο ένας ανάμεσα στο τόσο μεγάλο αριθμό ατόμων που πέρασε δεν αποδεικνύει την οικολογική ευαισθησία τους.

Η πρώτη στάση όσον αφορά τις καφετέριες ήταν το Jackson Hall, πολυφημισμένη καφετέρια του Κολωνακίου, αν και από τις λιγότερο μοντέρνες και ανανεωμένες. Η country μουσική έπαιζε χαμηλόφωνα και τόνιζε το ύφος του χώρου. Η συγκεκριμένη καφετέρια προσφέρει και φαγητό όπως οι περισσότερες στο Κολωνάκι, αλλά πολύ λιγότερες στα Εξάρχεια. Οι σερβιτόροι ήταν ντυμένοι με ρούχα που αναγράφουν την ταυτότητα του μαγαζιού, κάτι βέβαια που δεν επιτρέπει να γίνουν πολλά πράγματα αντιληπτά, όσον αφορά τους ίδιους. Φορούσαν ποδιές, κάτι που ίσως σχετίζεται με το γεγονός ότι οι συγκεκριμένοι “υπηρετούν” τους κανόνες της δουλειάς τους και προσκολλάνε στους τύπους, ακολουθώντας επακριβώς τις διαταγές των προϊστάμενών τους. Είχαν συνεχώς επισταμένη την προσοχή τους στους πελάτες και φρόντιζαν να έχουν συνεχώς νερό στα ποτήρια τους. Ήταν ευγενικοί σε όλους και ακολουθούσαν πιστά το ρητό ότι ο πελάτης έχει πάντα δίκαιο. Η επαναστατικότητα της ηλικίας τους αντιτίθεται σε όλα αυτά κάτι που προξενεί ενδιαφέρον.

Το Πρυτανείον που ακολούθησε, είχε κάποιες ομοιότητες αλλά και κάποιες διαφορές. Κατ’ αρχήν, δεν έπαιζε καθόλου μουσική και κατά δεύτερον, οι σερβιτόροι του ήταν μεγαλύτεροι σε ηλικία, κάτι που συμβάδιζε περισσότερο με τη συμπεριφορά τους. Ήταν σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό τυπικοί και υποταγμένοι στους κανόνες. Δεν έβγαινε ούτε στο ελάχιστο ο αληθινός τους εαυτός. Ήταν συμβατοί με τον κόσμο που σύχναζε εκεί και υπάκουαν στις επιθυμίες τους. Είχε πάρα πού κόσμο, αφού κάποιος περίμεναν όρθιοι στο μπαρ για τραπέζι και κάποιος άλλοι έφευγαν έχοντας την ελπίδα να βρουν κάπου αλλού.

Τρίτη και τελευταία, η πιο προσιτή σε μεγαλύτερο πληθυσμό, η Flocafé, παράρτημα της οποίας συναντήσαμε και στα Εξάρχεια. Η μουσική που ακουγόταν ήταν mainstream και μια μεγάλη οθόνη, έδειχνε βιντεοκλίπ γνωστών τραγουδιών από ένα κανάλι. Η καφετέρια ήταν γεμάτη κόσμο ποικίλων ηλικιών, από είκοσι έως εβδομήντα. Διακρίνεται επίσης ποικιλία στον τύπο των ατόμων, άλλοι ήταν ιδιαίτερα κομψά ντυμένοι και άλλοι πρόχειρα, με καθημερινά ρούχα. Οι σερβιτόροι ήταν νέοι σε ηλικία, ευγενικοί αλλά όχι προσκολλημένοι. Φορούσαν το ρουχισμό του μαγαζιού, αλλά κατάφερναν να διατηρούν το προσωπικό τους στοιχείο και να φέρονται ανάλογα με το άτομο που είχαν απέναντί τους. Ήξεραν καλά τη δουλειά τους και είχαν εμπειρία.

Σε αυτές λοιπόν κατά χρονική σειρά, πάρθηκαν τυχαία και σχολιάστηκαν έξι ζευγάρια. Το πρώτο ένας άντρας και μία γυναίκα περίπου τριάντα πέντε με σαράντα ετών. Ο άντρας ήταν ντυμένος κομψά αν και αθλητικά. Φορούσε, φόρμα παντελόνι,

φούτερ, αθλητικό πανωφόρι και σπορτέξ. Τα χρώματα ήταν τέλεια συνδυασμένα, κάτι που υποδείκνυε άτομο με γούστο και φινέτσα. Τονίζεται ότι η μάρκα των ρούχων του κόστιζε αρκετά. Η γυναίκα, προσεγμένα ως και επίσημα ντυμένη για μεσημέρι. Ήταν υπερβολικά βαμμένη και το μαλλί της άκρως περιποιημένο. Φορούσε σκούρα χρώματα ρούχων που ταίριαζαν πολύ μεταξύ τους. Το ζευγάρι συνομιλούσε με σχετική οκνηρία, κυρίως από τη μεριά του άντρα που έξυνε συνεχώς το μουστάκι του. Περισσότερο μιλούσε η γυναίκα και ίσως για αυτό υπήρχε μια τέτοια αντίδραση από μέρους του.

Το δεύτερο ζευγάρι φαίνεται πως είχε αναπτύξει καλύτερη επικοινωνία και επαφή. Συζητούσαν με ενδιαφέρον για τη συνέχεια των δουλειών που είχαν να κάνουν ή ακόμη καλύτερα των αγορών τους, αφού η γυναίκα κουβαλούσε μια τεράστια τσάντα με ψώνια. Ο άντρας, μάλλον κόντευε τα σαράντα, ενώ η γυναίκα τα τριάντα πέντε. Ήταν και οι δύο καθημερινά ντυμένοι. Ο άντρας φορούσε μαύρο παντελόνι με γκρι πουλόβερ, ενώ η γυναίκα, ολόμαυρα ρούχα, είχε πιασμένα τα μαλλιά της και ήταν πολύ λίγο βαμμένη. Η συζήτηση που είχαν, σύντομα σήμαινε και την έξοδό τους από την καφετέρια. Πλήρωσε ο άντρας, και άφησε φιλοδώρημα για το σερβιτόρο. Στο σημείο αυτό διακρίνεται μια διαφορά με τα Εξάρχεια, όπου, επειδή μιλάμε για μικρότερες ηλικίες, κάτι που παίζει σημαντικό ρόλο, ο καθένας πληρώνει αυτά που του αντιστοιχούν και ελάχιστοι αφήνουν το φιλοδώρημά τους στο σερβιτόρο.

Ένα ακόμα ζευγάρι, αποτελούνταν από δύο γυναίκες σαράντα έως σαράντα πέντε ετών, χαρακτηριστικές μορφές του Κολωνακίου. Ήταν πολύ προσεγμένα ντυμένες και περιποιημένες για να πιούν τον καφέ τους και να κάνουν τη βόλτα τους. Όλα όσα είχαν επάνω τους, ήταν πολύ ακριβά, αλλά άψογα ταιριασμένα και συνδυασμένα. Στην πλάτη της καρέκλας τους ήταν ακουμπισμένο ένα γούνινο παλτό και στο χερούλι μία ακριβοπληρωμένη τσάντα. Τα μαλλιά ήταν φτιαγμένα στο κομμωτήριο και το βάψιμό τους έντονο, αλλά λεπτομερές και εξειδικευμένο. Η συζήτησή τους ήταν ξεχωριστή, καθώς δεν είναι σύνηθες να ακούς γυναίκες να μιλάνε για κάτι τέτοιο. Οικονομικά θέματα, αναφέροντας μάλιστα συχνά διόλου ευκαταφρόνητα χρηματικά ποσά που σόκαραν. Υπήρχε μεγάλη ένταση και ενδιαφέρον, αφού κάποιες στιγμές ύψωναν τον τόνο της φωνής τους. Τα πρόσωπά τους ήταν ιδιαίτερα εκφραστικά. Έπιναν καφέ και το νερό τους ήταν σερβιρισμένο σε κολονάτα ποτήρια, προσδίδοντας κύρος. Εκτός από το γεγονός ότι ήξεραν να ντύνονται καλά, φαίνεται ότι ήξεραν να απολαμβάνουν κάθε στιγμή της ζωής τους, αφού στη μέση του τραπέζιού τους ήταν ακουμπισμένη μία μετρίου μεγέθους πιατέλα, μισοφαγωμένη, με

ποικιλία εδεσμάτων. Συζήτηση συνοδευμένη με ζεστό καφέ, φρέσκα γλυκά, σε ένα μέρος των προτιμήσεών τους, ντυμένες όμορφα για να νιώθουν και όμορφα, δημιουργούσαν την εικόνα της ανεξάρτητης στη μέση ηλικία γυναίκας που επιδιώκει να ζει όπως αυτή επιθυμεί, απροβλημάτιστα και ανέμελα.

Οι δύο άντρες που ακολούθησαν, ήταν και αυτοί χαρακτηριστικοί της περιοχής, έτσι όπως έχει συνηθιστεί. Πενήντα ετών περίπου, μεσήλικες, αν και μπορεί να μικροέδειχναν, από το ντύσιμό τους και από τις συνήθειές τους. Φορούσαν και οι δύο, κουστούμι με γραβάτα και μοκασίνι παπούτσι. Κομψοί και περιποιημένοι, αρωματισμένοι και το μαλλί τους φτιαγμένο με ζελέ. Δίπλα στις καρέκλες τους, υπήρχε ένας χαρτοφύλακας και επάνω στο τραπέζι, βρισκόταν ένας φορητός υπολογιστής, από τον οποίο κάτι διάβαζαν και σχολίαζαν μεταξύ τους. Είναι πολύ πιθανόν να διάβαζαν νέα από οικονομικές εφημερίδες του εξωτερικού, που είχαν κατεβάσει από το διαδίκτυο. Ήταν γνώστες του θέματος που αναγίνωσκαν και τους αφορούσε ιδιαίτερα, αφού ήταν συγκεντρωμένοι και δεν έδιναν καμία σημασία στον κόσμο που περνούσε γύρω τους. Μιλούσαν με στόμφο και ένταση, ως εάν να έλεγαν κάτι βαρυσήμαντο. Έπιναν λίγο- λίγο τον καφέ τους, που δε φαίνεται να τον απολάμβαναν. Μάλλον ήθελαν απλά να βρουν ένα μέρος να συναντηθούν, να πιούν ήρεμοι τον καφέ τους και κυρίως αναπόσπαστοι από τη δουλειά τους.

Στη διπλανή καφετέρια, κάθονταν δύο νεαρές κοπέλες, περίπου είκοσι πέντε ετών. Απλά και καθημερινά ντυμένες, αλλά προσεκτικά, σύμφωνα με τη μόδα και εμφανείς τις μάρκες των ρούχων τους που προκαλούσαν να τις δει κάποιος. Η μία φορούσε τζην με πουλόβερ και η άλλη, τζην αλλά με πουκάμισο και ένα σκουφάκι στο κεφάλι. Χαρούμενα πρόσωπα και ξέγνοιαστα. Φαίνεται πως τους άρεσε η μέρα τους, αφού είχαν ψωνίσει και μάλλον, αν προλάβαιναν τα μαγαζιά, υπήρχε και συνέχεια. Ένα ποτήρι ζεστό καφέ που θα έπιναν, θα ανασυγκροτούσε τις δυνάμεις τους, αλλά και θα ήταν μία καλή ευκαιρία, για να σκεφτούν τι άλλο χρειάζονται. Άλλωστε, αυτό έκαναν, συζητούσαν για τη μόδα, τα ψώνια τους, τα ρούχα, τις τιμές τους... Φαίνεται να κατείχαν καλά το θέμα. Μιλούσαν και γελούσαν φωναχτά. Υπήρχε μία σχέση οικειότητας μεταξύ τους και τις συνέδεε στενή φιλία. Μόλις είχαν φτάσει στην καφετέρια, αφού ακόμη δεν είχαν παραγγείλει και περίμεναν το σερβιτόρο, χωρίς να αντιλαμβάνονται από τον ενθουσιασμό τους ότι η ώρα περνούσε.

Τέλος, ένα αξιοπρόσεκτο ζευγάρι ηλικιωμένων, που ξεχώριζαν ανάμεσα στο πλήθος. Ήταν το πρώτο ζευγάρι, εβδομήντα με εβδομήντα πέντε ετών, που εμφανίστηκε και στο Κολωνάκι και στα Εξάρχεια. Είναι πολύ πιθανό να

προκαλούσαν και το θετικό σχολιασμό του περίγυρου, αφού το ντύσιμό τους αλλά και η συμπεριφορά τους προκαλούσαν συναισθήματα συμπάθειας. Η γυναίκα φορούσε ένα ταγιέρ, στους χρωματισμούς του γκρι και του ροζ, με ένα πουλόβερ γκρι από μέσα, ενώ ο άντρας φορούσε ένα κοστούμι γκρι με μαύρα, καλογουαλισμένα παπούτσια. Τα ρούχα που φορούσαν είναι αλήθεια πως παρακινούσαν τους υπόλοιπους να πουν ότι ήταν ένα ταιριαστό ζευγάρι. Κάθονταν ήσυχοι και αμέριμνοι, παρατηρώντας και σχολιάζοντας τους νέους καλόβουλα, αλλά και τη μουσική. Έδειχναν πως τους άρεσε αυτή η εμπειρία και ήταν μία συνήθεια τους για κάθε Σάββατο μεσημέρι. Καθιερωμένη η έξοδός τους αυτή, αφού, το γκαρσόν τους γνώριζε καλά, ήξερε τι θα παράγγελναν, και τον καφέ και το γλυκό τους, και τους φερόταν πολύ ευγενικά. Πρέπει πάντα να αφήνουν καλό φιλοδώρημα, για αυτό και οι σερβιτόροι να τρέχουν να τους εξυπηρετήσουν. Ένα αγαπημένο, ηλικιωμένο ζευγάρι που γνωρίζει καλά ο ένας τον άλλον και αν και τα χρόνια έχουν περάσει, νιώθουν πως πρέπει να εκμεταλλευτούν τη ζωή τους και να περάσουν καλά, γιατί η εμπειρία τους λέει πως η ζωή είναι μικρή. Δε φαίνεται να εγκαταλείπουν εύκολα τη μάχη.

Τα ζευγάρια αυτά που μονοπώλησαν το ενδιαφέρον, κρίθηκαν ως αξιόλογες περιπτώσεις και ιδιαίτερες. Μετά από αυτήν την ενδιαφέρουσα έρευνα, ακολουθούσε, μια πιο προσεχτική ματιά στα εμπορικά καταστήματα και συγκεκριμένα στα είδη αξεσουάρ. Η βιτρίνα ήταν φορτωμένη με διάφορα χειροποίητα αξεσουάρ, από ακριβούς πολύτιμους λίθους, ζώνες, σκουλαρίκια, δαχτυλίδια, κολιέ. Το εσωτερικό του μαγαζιού είχε ιδιαίτερο γούστο, όπως και τα εμπορεύματά του. Δινόταν η εντύπωση ότι η ιδιοκτήτρια του μαγαζιού ήταν και η πληθωρική, ευδιάθετη πωλήτριά του, αλλά και αυτή που είχε φτιάξει τα αξεσουάρ. Ήταν γνωστή στην περιοχή, αφού, πολλοί, περνούσαν, ακόμα και με αυτοκίνητά τους και τη χαιρετούσαν θερμά. Αυτή ήταν πάντα χαμογελαστή και δεχόταν με ικανοποίηση τις ευχές τους, τις προσφωνήσεις τους και τους χαιρετισμούς τους. Μία πελάτισσα, αναποφάσιστη, ψαχούλευε τα αξεσουάρ μόνη της, μην έχοντας μάλλον κάτι συγκεκριμένο στο μυαλό της, ενώ η πωλήτρια, πρόθυμη να τη βοηθήσει, στεκόταν όρθια, δίπλα στο ταμείο, καπνίζοντας και πίνοντας καφέ με μία φίλη τους που πιθανόν της κρατούσε συντροφιά την ώρα της δουλειάς.

Έπειτα, τα είδη ρούχων, που διέφεραν πολύ από αυτά των Εξαρχείων. Ίσως βέβαια και λόγω των γιορτών, οι βιτρίνες πρόβαλαν καλά ρούχα, βραδινές τουαλέτες, φούστες και μπλούζες με στρας και όλο λάμψη. Τα ρούχα ήταν προσεγμένα τοποθετημένα στις κούκλες και το γεγονός ότι οι τιμές δεν αναγράφονταν

προϊδέαζαν ότι θα ήταν ιδιαίτερα υψηλές. Το κατάστημα, στο εσωτερικό του καθαρό, τα πατώματα έλαμπαν, και υπήρχε ιδιαίτερος χώρος για να ψάχνουν και εξυπηρετούνται οι πελάτισσες. Σημαντικό να αναφερθεί είναι ότι το κατάστημα, πωλούσε μόνο γυναικεία ρούχα. Η ποικιλία δεν ήταν τεράστια και τα ρούχα στις κρεμάστρες ήταν αραιά τοποθετημένα και με αρμονία χρωμάτων, φανερώνοντας την καλή οργάνωση του μαγαζιού και το “σεβασμό” στα εμπορεύματα. Αξιοπρόσεκτο ήταν ότι υπήρχε κάθισμα για να κάτσουν οι πελάτισσες και να τις εξυπηρετούν οι πωλήτριες. Τη συγκεκριμένη ώρα δεν υπήρχε καμία πελάτισσα, και οι πωλήτριες κάθονταν αντίστοιχα μπροστά στην τζαμένια πόρτα, βλέποντας έξω και η άλλη, πίσω από το ταμείο, χωρίς να μιλάνε μεταξύ τους. Είναι πολύ πιθανόν η δεύτερη να είναι και το αφεντικό του μαγαζιού. Ένα μάλλον απρόσωπο μαγαζί, χωρίς ατομικό γούστο και διάθεση, που να εκφράζει την προσωπικότητα του ιδιοκτήτη.

Τελευταία, τα είδη σπιτιού. Το κατάστημα ήταν μικρό αλλά επέτρεπε στους πελάτες να εξυπηρετηθούν εύκολα, αφού τα αντικείμενα προς πώληση ήταν τοποθετημένα έτσι ώστε να είναι ορατά από όλους. Μοντέρνες ιδέες, για νεανικούς περισσότερο χώρους, οι οποίοι ανήκουν σε άτομα που έχουν αυτό το ιδιαίτερο γούστο. Τα εμπορεύματα, ήταν αραιά τοποθετημένα, πάνω σε γυάλινους πάγκους, αν και ήταν αρκετά σε ποικιλία. Ρολόγια τοίχου διακοσμούσαν τους τοίχους διατηρώντας μία ομοιομορφία. Δεν έδινε την εντύπωση πως ήταν ιδιαίτερα φορτωμένο. Οι τιμές γράφονταν σε ταμπέλες για κάθε αντικείμενο. Οι πωλητές, παιδιά μικρής ηλικίας συζητούσαν μεταξύ τους αμέριμνοι, αφού δεν είχαν κανέναν να εξυπηρετήσουν. Οι προσωπικές τους επιλογές, έμοιαζαν να ταιριάζουν με το μοντέρνο ύφος του μαγαζιού.

Τα στοιχεία της άμεσης παρατήρησης συγκεντρώθηκαν και έτοιμα προς επεξεργασία οδηγούν σε συμπεράσματα και πάνω σε ερωτήματα που αρχικά τέθηκαν και σε άλλα. Η προσεκτικότερη παρατήρηση κάποιων πραγμάτων τις περισσότερες φορές επιβεβαίωσε την αρχική εικόνα. Συμπερασματικά, αυτό που προκάλεσε ιδιαίτερη εντύπωση ήταν το γεγονός ότι απουσίαζαν τα αδέσποτα σκυλιά, αλλά και οι μαύροι μικροπωλητές από την πλατεία, η πληθυσμιακή διαφορά και ο ρυθμός ζωής που ακολουθούσαν. Πιο συγκεκριμένα ακόμη, η πρωτιά στην αγορά ξενόγλωσσων εφημερίδων και περιοδικών στο Κολωνακί, αλλά και η διαφορετική εικόνα των καφετεριών, των καταστημάτων και κυρίως του καταστήματος των ειδών ρούχων. Συνολικά, λοιπόν η σύγκριση Κολωνακίου και Εξαρχείων, αυτές τις διαφορές και ομοιότητες έφερε στο προσκήνιο.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Προκειμένου να διευκολυνθεί η εξαγωγή των συμπερασμάτων, και να είναι πιο ακριβή τα αποτελέσματα της έρευνας, κρίνεται χρήσιμο να κωδικοποιηθούν κάποια από τα σημαντικότερα στοιχεία.

Ξεκινώντας, πρέπει να αναφερθούν τα σύμβολα που θα λάβουν μέρος στην κωδικοποίηση.

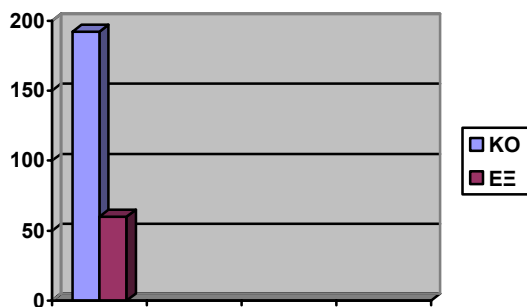
- Η περιοχή του Κολωνακίου συμβολίζεται με: ΚΟ.
- Η περιοχή των Εξαρχείων συμβολίζεται με: ΕΞ

Το πρώτο πεδίο που θα κωδικοποιηθεί είναι το πλήθος του κόσμου που υπάρχει σε κάθε περιοχή. Το πλήθος του κόσμου, συμβολίζεται με: Π.Κ. και οι τιμές που θα κυμανθεί: ΜΙ: για μικρό και ΜΕ: για μεγάλο.

Η ώρα στο Κολωνάκι, ήταν μόλις, 16:30, ενώ στα Εξάρχεια, 14:35.

Π.Κ.	ΜΙ	ΜΕ
ΚΟ	0	1
ΕΞ	1	0

Όπου, το 1 και 0 δείχνουν ότι στο Κολωνάκι, το πλήθος του κόσμου ήταν μεγάλο, και στα Εξάρχεια, μικρό. Πιο συγκεκριμένα, όπως απορρέει από την έρευνα, 60 άτομα περνούν ανά πέντε λεπτά από τα Εξάρχεια, στο σταυροδρόμι, Στουρνάρη και Τρικούπη και 192 άτομα από το φανάρι της Σκουφά στο Κολωνάκι. Επισημαίνεται, ότι και τα δύο σημεία, θεωρούνται τα πιο κεντρικά της κάθε περιοχής. Γραφικά, τα δεδομένα αυτά, αναπαρίστανται, στο παρακάτω γράφημα:



Όπως είναι φανερό το πλήθος του κόσμου είναι πολύ περισσότερο στο Κολωνάκι, σε σύγκριση με τα Εξάρχεια. Οι λόγοι που συμβαίνει κάτι τέτοιο είναι άγνωστοι. Ίσως, βέβαια, αν ληφθεί υπόψη ότι η έρευνα έλαβε μέρος ένα Σάββατο, μετά την Πρωτοχρονιά, 7/1/2006, μπορεί εν μέρει να ερμηνεύσει το γεγονός. Το Κολωνάκι, βρίσκεται πλησίον του Συντάγματος, όπου μέχρι και εκείνην ημέρα, πλήθος κόσμου συγκεντρωνόταν για να δει το χριστουγεννιάτικο δέντρο και να απολαύσει όλα όσα είχαν φτιαχτεί εκεί για τις ημέρες των εορτών. Αντιθέτως, τα Εξάρχεια, δε φιλοξενούσαν κάποιο τέτοιο συμβάν σε πλησιέστερη περιοχή.

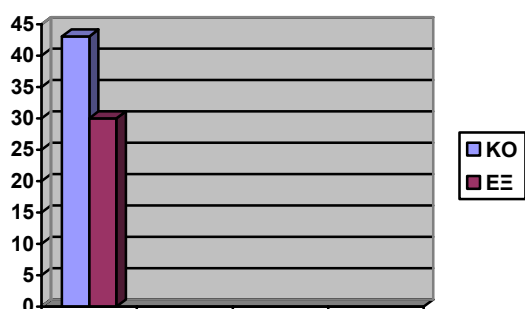
Αυτός βέβαια, είναι ένας υποθετικός λόγος, που δε μπορεί να αποδειχτεί. Κυρίως, θεωρήθηκε βασικό, να αναπαρασταθούν γραφικά τα δεδομένα αυτά, γιατί παίζουν καταλυτικό ρόλο στη σύγκριση της αγοραστικής κίνησης των περιοχών, αλλά και στη συνολική τους εικόνα.

Ακόμα, βασικό θεωρήθηκε να βρεθεί ο μέσος όρος των ηλικιών, γιατί ίσως βοηθήσει στην απόκτηση μιας συνολικότερης εικόνας για τα άτομα που συχνάζουν σε κάθε περιοχή, αλλά και στη δημιουργία υποθέσεων. Ο μέσος όρος, θα βγει από το τυχαίο δείγμα των 23 ατόμων που σχολιάστηκαν. Το πεδίο συμβολίζεται με: ΗΛ.

ΚΟ	40	40	40	35	40	45	50	50	23	23	70	70	ΣΝ:	ΜΟ:
													526	43.3
ΕΞ	60	25	25	45	45	23	23	20	20	24	24	-	ΣΝ:	ΜΟ:
													334	30.3

Όπου, ΣΝ: σύνολο και ΜΟ: μέσος όρος

Άρα, ο μέσος όρος στο Κολωνάκι, βρέθηκε 43 ετών περίπου, ενώ στα Εξάρχεια: 30 ετών περίπου. Αυτό γραφικά αναπαρίσταται:



Το δεύτερο πεδίο προς κωδικοποίηση, είναι τα αντικείμενα που αγοράστηκαν από τα περίπτερα. Συγκεκριμένα, οι εφημερίδες- περιοδικά συμβολίζονται με: ΕΠ, τα πακέτα τσιγάρα με: ΤΓ, τα πακέτα τσιγλες με: ΤΧ, τα χαρτομάντιλα με: ΧΜ, το

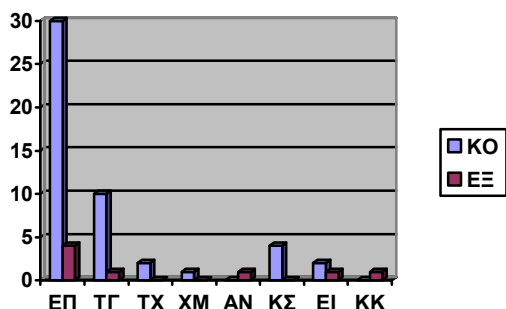
αναψυκτικό με: AN, τα κρουασάν- σοκολάτες με: ΚΣ, τα εισιτήρια με: ΕΙ και η κάρτα κινητού με: ΚΚ.

Η ώρα στο Κολωνάκι, ήταν 16:45 και στα Εξάρχεια 14:43.

	ΚΟ	ΕΞ
Ε.Π	30	4
ΤΓ	10	1
ΤΧ	2	0
ΧΜ	1	0
ΑΝ	0	1
ΚΣ	4	0
ΕΙ	2	1
ΚΚ	0	1

Τα στοιχεία αυτά δίνονται γραφικά:

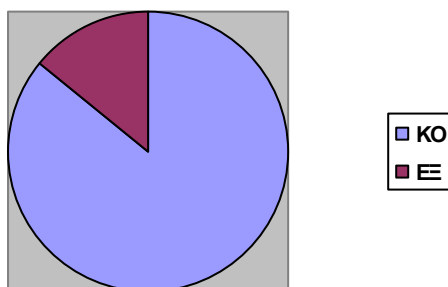
Το πεδίο που εξετάζεται είναι η αγοραστική κίνηση και συμβολίζεται με: ΑΓ.



Τα στοιχεία που φαίνονται παραπάνω, δείχνουν ότι, και στις δύο περιοχές, αγοράστηκαν περισσότερες εφημερίδες. 30 στο Κολωνάκι, μόλις 4 στα Εξάρχεια. Δεύτερα, συνολικά, έρχονται τα πακέτα τσιγάρα, και ακολουθούν, τα εισιτήρια, τα κρουασάν- σοκολάτες, οι τσίχλες, τα χαρτομάντιλα, το αναψυκτικό και η κάρτα κινητού. Ενδιαφέρον προκαλεί ότι ορισμένα εμπορεύματα που αγοράστηκαν στο Κολωνάκι, δεν αγοράστηκαν στα Εξάρχεια και κυρίως ότι κάποια από αυτά που αγοράστηκαν στα Εξάρχεια, δεν αγοράστηκαν στο Κολωνάκι. Το δεύτερο, εντυπωσιάζει περισσότερο, γιατί η αγοραστική κίνηση στο Κολωνάκι ήταν εμφανώς μεγαλύτερη, όπως φαίνεται και παρακάτω, άρα θα έπρεπε να συμπεριλαμβάναν περισσότερα στην ποικιλία των εμπορευμάτων που αγοράστηκαν. Κάθε αγορά ή μη

αγορά βέβαια, μπορεί να ερμηνευθεί διαφορετικά. Παραδειγματικά, η μη αγορά της κάρτας κινητού, ίσως δείχνει ότι, εξ' αιτίας των μεγαλύτερων ηλικιών κατά μέσο όρο που κυκλοφορούν(43 ετών), να σημαίνει και τη χρήση κινητών με σύνδεση.

Παρακάτω, φαίνεται γραφικά η αγοραστική κίνηση των δύο περιοχών.



Άμεση έμφαση και σύγκριση πρέπει να δοθεί στην αγορά ξενόγλωσσων περιοδικών και εφημερίδων στο Κολωνάκι. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι 15 από τις 30 εφημερίδες- περιοδικά που αγοράστηκαν ήταν αγγλικά και είχαν ως περιεχόμενο οικονομικά θέματα. Στα Εξάρχεια, αντιθέτως, δεν παρατηρήθηκε κανένα τέτοιο φαινόμενο. Αυτό φαίνεται και στο παρακάτω γράφημα:

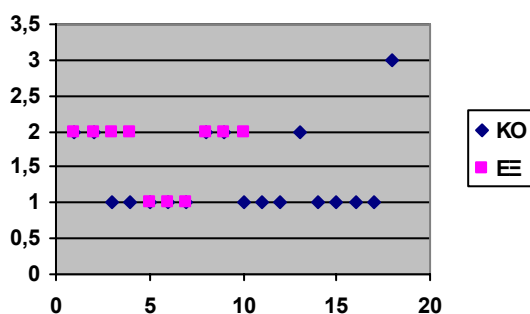
Το πεδίο που εξετάζεται είναι η αγορά ξενόγλωσσων οικονομικών εφημερίδων-περιοδικών και συμβολίζεται με: Ξ.ΕΠ.



Το φαινόμενο αυτό μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι τα άτομα που συχνάζουν στο Κολωνάκι κατά μεγαλύτερο ποσοστό γνωρίζουν ξένες γλώσσες- αν και κάτι τέτοιο δεν είναι απόλυτο- και ασχολούνται, ενδιαφέρονται ίσως άμεσα για τις οικονομίες των άλλων χωρών. Πολύ πιθανόν κάποιοι από αυτούς να επενδύουν σε χρηματιστήρια του εξωτερικού.

Επόμενο πεδίο προς αξιολόγηση είναι η οικολογική ευαισθησία του πληθυσμού που ελέγχθηκε με το “κόλπο” που πραγματοποιήθηκε μπροστά στα περίπτερα. Οι αντιδράσεις ήταν ποικίλες, και το συμπέρασμα ήταν δύσκολο να εξαχθεί. Για αυτό

χρησιμοποιήθηκε αυτή η γραφική απεικόνιση που βοηθά κάπως να βγει κάποιο συμπέρασμα. Για να δημιουργηθεί η παράσταση, βαθμολογήθηκαν οι πιο συχνές αντιδράσεις του δείγματος. Συγκεκριμένα, αυτοί που είδαν, αλλά παρέσυραν και πάτησαν το τριαντάφυλλο βαθμολογήθηκε με 1 βαθμό ευαισθησίας. Αυτοί, που το είδαν και το προσπέρασαν με 2 βαθμούς ευαισθησίας και τέλος, αυτός που το είδε και το μάζεψε για να το πετάξει με 3 βαθμούς ευαισθησίας. Το πεδίο που εξετάζεται είναι η οικολογική ευαισθησία και συμβολίζεται με: ΟΙΚ.ΕΥ.



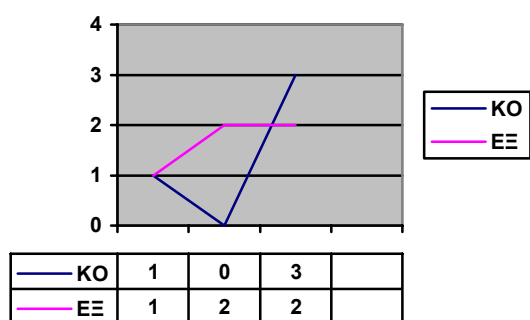
Όπως φαίνεται στη γραφική παράσταση που εμφανίζει κατά μέσο όρο τις αντιδράσεις, στα Εξάρχεια οι αντιδράσεις είναι πιο ομοιόμορφες και τα άτομα των περιοχής αυτής αν και κανένα από αυτά δεν το μάζεψε ούτε για να πετάξει, εμφανίζονται πιο ευαίσθητα στο θέμα της οικολογίας. Αυτό συμβαίνει γιατί, οι περισσότεροι από αυτούς που το είδαν, το προσπέρασαν και δεν το πάτησαν ή παρέσυραν. Λίγοι ήταν αυτοί που αντέδρασαν έτσι. Αντιθέτως, στην περιοχή του Κολωνακίου, πολλοί ήταν αυτοί που ενώ το είδαν, το πάτησαν, το παρέσυραν, με αποτέλεσμα να το κόψουν. Λαμπρή εξαίρεση ήταν ο ένας που το μάζεψε και το πέταξε στα σκουπίδια.

Άλλο πεδίο προς σύγκριση είναι η συμπεριφορά των σερβιτόρων. Στο Κολωνάκι ήταν σίγουρα πιο τυπικοί στους κανόνες και περισσότερο γνώστες του αντικειμένου, με μία σχετική εμπειρία, αλλά χωρίς να εκφράζουν στο αντικείμενο της δουλειάς τους μέρος και στοιχεία της προσωπικότητάς τους. Φαίνονταν πως περισσότερο υποτάσσονταν στις βουλές των άλλων και υπηρετούσαν τους πελάτες. Εκεί άλλωστε μας παραπέμπει και η χρήση της ποδιάς σε σερβιτόρους δύο μαγαζιών.

Στα Εξάρχεια, ήταν φυσικά ευγενικοί και τυπικοί και γνώριζαν τα στοιχειώδη του επαγγέλματος, αλλά ο καθένας χάριζε τη δική του νότα και το δικό του στυλ. Διακρίνονταν τα στοιχεία της προσωπικότητάς του και από τα ρούχα που φορούσε,

που ήταν δική τους επιλογή και από τον τρόπο που εργάζονταν. Για καμία κατηγορία σερβιτόρων, είτε αυτή στα Εξάρχεια, είτε στο Κολωνάκι δε μπορεί να ειπωθεί ότι δεν κάνει καλά τη δουλειά της. Το τι προτιμάται είναι καθαρά υποκειμενικό.

Ακόμη ένα πεδίο είναι η ένταση της μουσικής. Το συμπέρασμα αυτό μπορεί να μην είναι ιδιαίτερα αντικειμενικό δεδομένου ότι, το μεγαλύτερο πλήθος κόσμου στο Κολωνάκι και ο θόρυβος που δημιουργούσε να επέβαλαν σε μερικές καφετέριες να είναι δυνατά η μουσική. Το πεδίο συμβολίζεται: ΕΜ και τα αποτελέσματα δίνονται γραφικά ως εξής.



Όπου, 0 για καθόλου μουσική, 1 για χαμηλή μουσική, 2 για μέτρια μουσική και 3 για δυνατή μουσική. Η σειρά που έχουν τοποθετηθεί οι αξιολογήσεις είναι χρονολογική, για κάθε καφετέρια. Δηλαδή, στο Κολωνάκι, πρώτη καφετέρια, το Jackson Hall: χαμηλή μουσική - 1- και ούτω καθ' εξής.

Συνολικά, βγάζοντας το μέσο όρο, βλέπουμε ότι τα Εξάρχεια παίζουν μουσική πιο δυνατά, ανεξάρτητα του γεγονότος ότι στο Κολωνάκι, η “βοή” που προκαλούσε το πλήθος ήταν μεγαλύτερη, που αναμενόταν να παίξει κάποιο ρόλο. Μάλλον η alternative rock μουσική χρειάζεται πολλά decibel για να αναδειχτεί.

Όλα όσα κωδικοποιήθηκαν, ανήκαν στις πληροφορίες που καταγράφηκαν, οι οποίες, μπορούν να ερευνηθούν περαιτέρω και να δώσουν και άλλα πολλά συμπεράσματα, όπως για το ντύσιμο και τη συμπεριφορά των πελατών ή για τα εμπορικά καταστήματα, αν διαθέτουν προσωπικό στυλ, καλή οργάνωση, για τη συμπεριφορά των πωλητών. Τέλος, μπορεί να κωδικοποιηθεί η συμβολή και οι παροχές του κράτους σε κάθε περιοχή, η προσκόλληση στη μόδα και στις μάρκες. Για καθένα από αυτά είναι απαραίτητη η χρήση ξεχωριστού και ερμηνευμένου κάθε φορά κώδικα.

Η πηγή είναι ανεξάντλητη, αλλά και τα συμπεράσματα που έχουν καταγραφεί, απαντάνε στα αρχικά ερωτήματα που τέθηκαν και με το παραπάνω.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ

Η εργασία κάπου εδώ έλαβε το τέλος της. Προσπάθησε με την έρευνα που υλοποιήθηκε να δώσει τα κατάλληλα στοιχεία και δεδομένα και να προωθήσει τον κοινωνικό σχολιασμό των δυο περιοχών που γειτονεύουν, κάτι που λίγοι έχουν αντιληφθεί και συνειδητοποιήσει. Ίσως, βέβαια και καλό θα ήταν να κινητοποιούσε την περαιτέρω έρευνα όχι μόνο αυτών, αλλά και άλλων περιοχών, για να δούμε τις ομοιότητες, τις διαφορές και τι μπορεί να γίνει ώστε να ισορροπήσουν κάποιες καταστάσεις.

Τελικά, τα Εξάρχεια και το Κολωνάκι διαφέρουν αρκετά, και ο κύριος λόγος διαφοράς του είναι οι άνθρωποι που συχνάζουν σε αυτές τις περιοχές. Είναι η δύναμη που έχει ο άνθρωπος και η προσωπικότητά του να χαρακτηρίζει κοινωνίες και να επιβάλλει καταστάσεις και κάποια στερεότυπα, των οποίων ο ίδιος έπειτα, γίνεται πρώτος θύμα. Κανείς δεν αποκλείει ότι σε κάποια χρόνια από τώρα το Κολωνάκι δε θα υιοθετήσει το ύφος των Εξαρχείων και το αντίστροφο, ή ότι το αυτό που κάνει τα Εξάρχεια να ξεχωρίζουν, αλλά και να υποτιμούνται δε θα μετατραπεί σε αυτό που αποκαλείται –in fashion- και δε θα είναι αυτά το υπερτιμημένο, με το ύφος που τώρα έχει και τις ιδέες που πρεσβεύει.

Βέβαια, το συμπέρασμα το γενικότερο και τα άλλα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η άμεση παρατήρηση των δύο περιοχών δεν είναι αδιασάλευτα. Εξετάστηκε ένα πολύ μικρό δείγμα ατόμων, και για πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Ακόμη, τα τυχαία άτομα που επιλέχθηκαν δεν ήταν και τόσο τυχαία, αλλά αυτά που προκάλεσαν περισσότερο το σχολιασμό και την καταγραφή τους. Η κρίση για την επιλογή των ατόμων ήταν άκρως υποκειμενική, με μοναδικό κριτήριο, το αν κάποιες εκδηλώσεις και εκφάνσεις τους έδιναν τις κρίσιμες που πληροφορίες που απαιτούνταν. Επιλέχθηκαν χαρακτηριστικά άτομα, και καταστήματα, παρόλα αυτά κάποιες φορές ανέτρεψαν τα δεδομένα και οδήγησαν σε αξιολογικά συμπεράσματα.

Για όλα όσα αναφέρθηκαν, η έρευνα είναι ένα σημαντικό μέσο αξιολόγησης και γνωριμίας με την κοινωνία και με κοινωνικά ζητήματα που διαφορετικά είναι δύσκολο να προσεγγιστούν. Σίγουρα πρέπει να αναπτυχθεί και να υποστηριχθεί με όλα τα μέσα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ✓ Παπάς Αθ. Ε., Σύγχρονη Θεωρία και Πράξη της Παιδείας, εκδόσεις Δελφοί, Αθήνα 2004
- ✓ Παπάς Αθ.Ε., Σχολική Παιδαγωγική, τόμος Α', εκδόσεις Ατραπός, Αθήνα
- ✓ Τσιπλητάρης Αθ. Φ., Η κοινωνικοποίηση του παιδιού, εκδόσεις Ατραπός, Αθήνα 2001
- ✓ Τσιπλητάρης Αθ. Φ., Ψυχοκοινωνιολογία της σχολικής τάξης, εκδόσεις Ατραπός, Αθήνα 2004

ΑΡΘΟΓΡΑΦΙΑ

- ✓ Θεοδώρου Βαγ., Φουρούλη Σοφ., Χριστοπούλου Δεσ., Οι φυλές του Κολωνακίου, www.papaki.panteion.gr, τεύχος 8

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

- ✓ www.athensguide.gr
- ✓ www.epohi.gr
- ✓ www.kybernografoi.gr
- ✓ www.myworld.gr
- ✓ www.phorum.gr (alexandroso- 9 November 2004) άρθρο από Νέα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
“ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΣ ΑΠΟ ΑΜΕΣΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ”

Εξάρχεια, ημέρα: Σάββατο, ώρα: 14:35

Επισκέφτηκα 3 καφετέριες

1^η) Όνομα: Flocafé(ώρα: 14:55)

Μουσική: mainstream, όπως και στο υποκατάστημα στο Κολωνάκι- πολύ πιο χαμηλόφωνη-

Γκαρσόν: νεαροί και νεαρές ως προς την ηλικία, ντυμένοι με στολές του μαγαζιού, κάθονται άνετοι και συζητάνε μεταξύ τους ρίχνοντας περιοδικά μια ματιά στους πελάτες, αφού η δουλειά είναι περιορισμένη, - μόνο 6 τραπέζια είναι γεμάτα, ενώ το μαγαζί είναι σχετικά μεγάλο-.

Αυτοί που συχνάζουν: διάφορες ηλικίες, κυρίως όμως μεγάλοι που απολαμβάνουν το καφέ τους σε ένα μέρος που δεν ταιριάζει και τόσο πολύ με το ύφος των Εξαρχείων.

1^ο πελάτης τυχαία επιλεγμένος(σημειώνεται ότι είναι το μόνο άτομο που βρέθηκε να κάθεται μόνο του, σε όλο το Κολωνάκι και τα Εξάρχεια)

Ηλικία: 60 ετών περίπου

Ντύσιμο: αθλητικό(βέβαια, πρέπει να τονιστεί ότι δεν υπάρχει καμία σχέση με το αθλητικό ντύσιμο του άντρα από το Κολωνάκι). Μια γκρι φόρμα, ένα μπλε φούτερ, ίσως και μεγαλύτερου μεγέθους από αυτό που του ταιριάζει ή ξεχειλωμένο και μαύρα σπορτέξ.

Συμπεριφορά: δεν ακουμπά την πλάτη του στο καναπέ, καπνίζει συνεχώς, πίνει κόκα-κόλα και είναι ιδιαίτερα σκεπτικός, προβληματισμένος

2^ο τυχαίο ζευγάρι

Ηλικία: 25 ετών περίπου

Ντύσιμο: καθημερινό- πρόχειρο, τζην και οι δυο με πουλόβερ ο άντρας και μπλούζα η γυναίκα

Συμπεριφορά: μιλάνε μεταξύ τους, χωρίς όμως να έχουν ένα συγκεκριμένα θέμα συζήτησης, μόλις έχουν φτάσει, έχουν παραγγείλει και περιμένουν πίνοντας νερό, δεν έχουν προσαρμοστεί ακόμα στο χώρο

2^η) Όνομα: Στούντιο(ώρα: 15:10)

Μουσική: alternative rock

Γκαρσόν: φιλικά, μικρής ηλικίας(πιθανότατα φοιτητές), γνωρίζουν τα πιο πολλά άτομα, ιδιαίτερα χαμογελαστοί, όχι τυπικοί, εκφράζουν τον εαυτό τους, αφού φορούν τα δικά τους ρούχα και δουλεύουν σε ένα μέρος που μάλλον τους αντιπροσωπεύει, δεν υπάρχει σοβαροφάνεια

Αυτοί που συχνάζουν: νέοι, φοιτητές, πρόχειρα ντυμένοι, η καφετέρια αυτή είναι το στέκι τους

3^ο τυχαίο ζευγάρι

Δύο άντρες

Ηλικία: περίπου 45 ετών

Ντύσιμο: καθημερινό, και οι δυο φοράνε πουκάμισο με τζην

Συμπεριφορά: ήρεμοι, συζητάνε, κάπως κουρασμένοι(ίσως βέβαια να βρίσκονται ήδη πολλές ώρες εκεί), υπάρχουν αρκετές στιγμές παύσης, φεύγουν μετά από σχεδόν 20'

4^ο τυχαίο ζευγάρι

Άντρας, γυναίκα

Ηλικία: 23 ετών(περίπου)

Ντύσιμο: απλό καθημερινό, τζην με πουκάμισο για το αγόρι και φαρδιά φούστα με πουλόβερ για την κοπέλα

Συμπεριφορά: ήρεμοι, καπνίζουν, συζητάνε για ταξίδια και ποια χώρα είναι πιο φθηνή, πριν έπαιζαν Trivial pursuit, αμείωτο το ενδιαφέρον τη συζήτησης

3^η) Όνομα : Ίντριγκα(όσον αφορά τη μουσική και τα άτομα που συχνάζουν ισχύουν τα ίδια με αυτά που ειπώθηκαν στο Στούντιο) (ώρα: 15: 35)

5^ο τυχαίο ζευγάρι

Δύο κοπέλες

Ηλικία: 20 ετών

Ντύσιμο: καθημερινό, φαρδύ παντελόνι μαύρο και φαρδύ πουλόβερ σκουρόχρωμο για τη μία κοπέλα και τζην με πουλόβερ για την άλλη

Συμπεριφορά: πίνουν καφέ, μιλάνε για τα βιβλία, διαβάζουν Γαλέρα και σχολιάζουν

6^ο τυχαίο ζευγάρι

Δύο αγόρια

Ηλικία: περίπου 24 ετών

Ντύσιμο: Αθλητικό, με φόρμες και σπορτέξ

Συμπεριφορά: ιδιαίτερα άνετοι με το χώρο, παίζουν τάβλι, συζητάνε, γελάνε, ανταγωνισμός, το ρίξιμο των ζαριών ακούγεται μέχρι τον επάνω όροφο

Στήθηκα στο σταυροδρόμι Στουρνάρη- Τρικούπη για 5' (ώρα: 14: 35)

Πέρασαν μόνο 50 άτομα. Περπατούσαν ήρεμοι, οι περισσότεροι μοναχικοί εκπέμποντας μια χαλάρωση και ψυχραιμία. Διαφέρουν ιδιαίτερα από τα άτομα που αναφέρθηκαν στο Κολωνάκι.

Έκατσα μπροστά στο περίπτερο που βρίσκεται απέναντι από το φοιτητικό καφενείο για 10' και παρατήρησα τι πωλείται πιο συχνά.(ώρα: 14:43)

Η κίνηση ήταν εμφανώς μειωμένη. Υπήρξαν σύνολο, και τα 10', οχτώ πελάτες. Πουλήθηκε ένα πακέτο τσιγάρα, ένα αναψυκτικό(κάτι που κανένας δεν αγόρασε από το περίπτερο στο Κολωνάκι), 4 εφημερίδες- περιοδικά(δύο εκ των οποίων ήταν το περιοδικό Γαλέρα, το οποίο δεν υπήρχε καν στο περίπτερο του Κολωνακίου), ένα εισιτήριο και τέλος, μία κάρτα κινητού(και αυτό εμφανίστηκε για πρώτη φορά). Το περιβάλλον ήταν πιο οικείο, αφού ένα ζευγάρι σταμάτησε και συζήτησε για τις διακοπές των Χριστουγέννων με το ζευγάρι που είχε το περίπτερο.

Τρικ(ώρα: 14:43)

Τοποθέτησα το κόκκινο περιτυλιγμένο τριαντάφυλλο, μπροστά στο περίπτερο. Αν και για λίγους αποτέλεσε εμπόδιο, μέσα σε 10' είχε παρασυρθεί και βρισκόταν πεταμένο στο δρόμο, δίπλα στο πεζοδρόμιο. Δε μαζεύτηκε από κανέναν(προς το παρόν, γιατί σίγουρα θα το μάζευαν οι καθαριστές των δρόμων, νωρίς τα ξημερώματα). Αρκετοί το παρατήρησαν και το προσπέρασαν. Ενδιαφέρον αποτελεί

το γεγονός ότι κανείς από αυτούς που το παρατήρησαν, δεν το παρέσυραν ή το πάτησαν. Όλοι όσοι το παρέσυραν και το έριξαν στο δρόμο, δεν το είχαν δει.

Αυτό που μου προκάλεσε ιδιαίτερη εντύπωση μέχρι εδώ ήταν:

- ✓ η διαφορά στο πλήθος του κόσμου.
- ✓ Εμφανής ήταν στα Εξάρχεια, η παρουσία των μαύρων που πουλούσαν CD και DVD αλλά και των αδέσποτων σκύλων. Ούτε το ένα, ούτε το άλλο δεν υπήρχαν στην περιοχή του Κολωνακίου.
- ✓ Σε αντίθεση με προηγούμενες φορές, ο αριθμός των ναρκομανών που υπήρχαν στην πλατεία ήταν μειωμένος.
- ✓ Οι καφετέριες ήταν σχεδόν άδειες, ενώ στο Κολωνάκι, ψάχνεις να βρεις για να κάτσεις, και περιμένεις αρκετή ώρα. Το ύφος της κάθε μίας ήταν παρεμφερές, αλλά η κάθε μια ξεχώριζε για το ύφος της και το χρώμα της- alternative- , όπως υποστηρίζουν και οι θαμώνες. Το ύφος της κάθε μίας φαίνεται και από τους πελάτες, αλλά και από αυτούς που δουλεύουν εκεί.
- ✓ Βρέθηκα μπροστά σε ένα συμβάν. Ένα ασθενοφόρο έφτασε να παραλάβει κάποιον από τους αυτούς που περιφέρονταν στην πλατεία(πιθανόν ναρκομανής), επειδή είχε αιμόπτυση. Το ασθενοφόρο εικάζω πως είχε κληθεί από καρτοτηλέφωνο ή από το κατάστημα « Γρηγόρης» που υπάρχει εκεί, και σίγουρα από γνωστούς του που τον οδήγησαν ως το ασθενοφόρο υποβασταζόμενο, και του έκαναν συντροφιά μέχρι να έρθει.

Υπέπεσαν στην προσοχή μου 3 εμπορικά καταστήματα

(α) είδη ρουχισμού (ώρα: 16:02)

Στη βιτρινά υπάρχουν λίγα ρούχα και οι κούκλες, είναι σχεδόν ίδιες σε όλα τα μαγαζιά. Πρόχειρα, απλά, καθημερινά, ρούχα, σε μεγάλη ποικιλία. Οι τιμές αναγράφονται. Το εσωτερικό είναι γεμάτο ρούχα, απλά ένας μικρός διάδρομος για να μπορεί να ψάχνει ο πελάτης. Δεν υπάρχει κάθισμα για την εξυπηρέτηση όπως καλομαθαίνουμε στο Κολωνάκι. Υπάρχει μια πωλήτρια που φτιάχνει τα ρούχα στις κρεμάστρες, και ένας πελάτης ψάχνει ρούχα. Τα αντρικά και τα γυναικεία είναι απλά χωρισμένα σε στήλες. Το μαγαζί μπορούμε να πούμε πως δεν είναι και τόσο καλά οργανωμένο. Η πωλήτρια διατίθεται να βοηθήσει τον πελάτη, αλλά καλύτερο θα ήταν να ψάξει αυτός μόνος του και μετά να ζητήσει τη βοήθειά της για κάτι συγκεκριμένο. Συνήθως, αυτή η τακτική ακολουθείται, καθώς η ποικιλία των ρούχων είναι μεγάλη.

(β) είδη αξεσουάρ (ώρα: 16:07)

Τα αξεσουάρ είναι τοποθετημένα σε ξύλινους πάγκους. Η βιτρίνα είναι άδεια και απλά φαίνεται το εσωτερικό του μαγαζιού. Δύο νεαρές κοπέλες μιλάνε και στρίβουνε τσιγάρο, ενώ δεν υπάρχει κανένας πελάτης. Τα αξεσουάρ είναι πιθανότατα χειροποίητα, από χάντρες, κορδέλες, αλυσίδες και κοστίζουν φθηνά- φοιτητικές τιμές-.

(γ) είδη σπιτιού (ώρα: 16:00)

Περισσότερα αντικείμενα ινδιάνικου τύπου, σκούρου χρώματος, κυρίως ξύλινα. Ριχτάρια υφασμάτινα, πολλά κεριά, αρωματικά sticks κ.ά. Ένας πωλητής που μιλάει στο τηλέφωνο.

- ✓ Όλα τα μαγαζάκια είναι μικρής χωρητικότητας και ελάχιστα φροντισμένα. Σκοπός είναι απλά η πώληση των αντικειμένων και όχι η προώθηση του στυλ του μαγαζιού, που είναι ιδιαίτερα επιμελημένο και διακοσμημένο.
- ✓ Οι πωλητές είναι άκρως φιλικοί και καθόλου τυπικοί ή στημένοι, παράδοξα ευγενικοί, που συμφωνούν σε όλα με τον πελάτη. Εκφέρουν τη δική τους άποψη και αυτό εκτιμάται από τους πελάτες.

Μέρος: Κολωνάκι, ημέρα: Σάββατο, ώρα: 16:30

Επισκέφτηκα 3 καφετέριες

1^η) Όνομα: Jackson Hall(ώρα: 17:00)

Μουσική: χαμηλόφωνη country

Γκαρσόν: ντυμένα με κουστούμια του μαγαζιού, στέκονται με το σωστό τρόπο όπως επιτάσσουν οι κανόνες, προσέχουν ώστε τα ποτήρια των πελατών να είναι πάντα γεμάτα, είναι όσο το δυνατόν διακριτικοί, ιδιαίτερα τυπικοί αν και οι ηλικίες τους είναι μικρές(υπολογίζω 23- 27 ετών)

Αυτοί που συχνάζουν: πιο μεγάλες ηλικίες, κυρίως γύρω στα 30- 35 έτη, προσεγμένοι στο ντύσιμό τους και μάλιστα με ακριβά ρούχα. Οι περισσότεροι τη στιγμή εκείνη βρίσκονται σε διάλειμμα από τα ψώνια τους αφού έχουν στο πλάι τους σακούλες καταστημάτων.

1^ο τυχαίο ζευγάρι

Άντρας, γυναίκα

Ηλικία: 35- 40 ετών και οι δυο

Ντύσιμο: αθλητικό ο άντρας(φόρμα, φούτερ, αθλητικά παπούτσια, και αθλητικό μπουφάν), ταιριάζουν τα χρώματα μεταξύ τους με κάθε λεπτομέρεια, ακριβή μάρκα.

Η γυναίκα πιο προσεγμένα ντυμένη(κυριλέ), περιποιημένο μαλλί και έντονο βάψιμο για την ώρα του μεσημεριού, προσεγμένα χρώματα σκούρα που ταιριάζουν μεταξύ τους.

Συμπεριφορά: συζητάνε, μια σχετική οκνηρία κατά τη διάρκειά της συζήτησης. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο άντρας ξύνει συνεχώς το μουστάκι του.

2^ο τυχαίο ζευγάρι

Άντρας, γυναίκα

Ηλικία: 40 ετών ο άντρας, 30- 35 ετών η γυναίκα

Ντύσιμο: καθημερινό ο άντρας και η γυναίκα. Ο άντρας φοράει πρόχειρο παντελόνι μαύρο με γκρι πουλόβερ. Η γυναίκα φοράει ολόμαυρα, έχει τα μαλλιά της πιασμένα ψηλά και είναι διακριτικά βαμμένη.

Συμπεριφορά: οικειότητα μεταξύ τους, απλή συζήτηση, είναι έτοιμοι να φύγουν, πληρώνει ο άντρας, αφήνουν φιλοδώρημα, η γυναίκα κουβαλάει σακούλες από ψώνια.

2^η) Όνομα: Πρυτανείον (ώρα: 17:10)

Μουσική: καθόλου

Γκαρσόν: μοιάζουν με αυτά του Jackson Hall, αλλά σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό τυπικοί στους κανόνες της δουλειάς τους και με τους πελάτες. Δε φαίνεται ούτε στο ελάχιστο να εκφράζεται ο αληθινός εαυτός τους. Είναι ώριμης ηλικίας. « Υπηρετούν τους τύπους». Ίσως αυτό να αρέσει και να ταιριάζει στον κόσμο που συχνάζει.

Αυτοί που συχνάζουν: Στην πλειοψηφία τους υπάρχουν είναι μεγάλης ηλικίας.

Ιδιαίτερα κομψά και ακριβά ντυμένοι, άκρως περιποιημένοι.

✓ Κάποιοι πελάτες περιμένουν όρθιοι στο μπαρ για τραπέζι.

3^ο τυχαίο ζευγάρι

Δύο γυναίκες

Ηλικία: 40- 45 ετών και οι δύο

Ντύσιμο: πολύ προσεγμένο- επίσημο, με ιδιαίτερα ακριβές μάρκες. Και οι δύο φοράνε γούνα. Μαλλί χτενισμένο στο κομμωτήριο και έντονο βάψιμο.

Συμπεριφορά: μιλάνε για οικονομικά θέματα και συχνά αναφέρουν διόλου ευκαταφρόνητα χρηματικά ποσά. Υπάρχει ένταση και μεγάλο ενδιαφέρον. Πίνουν καφέ. Το νερό τους είναι σερβιρισμένο σε κολονάτα ποτήρια. Στη μέση του τραπέζιού υπάρχει μια μισοφαγωμένη πιατέλα με διάφορα εδέσματα.

4^ο τυχαίο ζευγάρι

Δύο άντρες

Ηλικία: περίπου 50 ετών και οι δύο

Ντύσιμο: Φοράνε κουστούμι με γραβάτα. Στο πλάι του καθενός είναι ακουμπισμένος ένας χαρτοφύλακας. Πολύ κομψά ντυμένοι.

Συμπεριφορά: Επάνω στο τραπέζι, βρίσκεται ένας φορητός υπολογιστής, από τον οποίο διαβάζουν ένα κείμενο και σχολιάζουν. (μπορεί και νέα από οικονομικές εφημερίδες εξωτερικού που έχουν κατεβάσει από το διαδίκτυο). Πίνουν καφέ. Φαίνονται να είναι γνώστες του αντικειμένου. Τα λεγόμενά τους εκφράζονται με ιδιαίτερο στόμφο και ένταση- σημαντικό περιεχόμενο-.

3^η) Όνομα: Flocafé (ώρα: 17:18)

Μουσική: mainstreap

Γκαρσόν: Ρουχισμός μαγαζιού, συμπεριφέρεται ανάλογα με τον πελάτη που έχει απέναντί του, η ηλικία του είναι περίπου 23- 25 ετών, ευγενικοί.

Άτομα που συχνάζουν: Ποικίλες ηλικίες (20- 70 ετών). Διακρίνεται επίσης ποικιλία στα άτομα. Άλλοι είναι ιδιαίτερα κομψά ντυμένοι και άλλοι πρόχειρα, με καθημερινά ρούχα.

5^ο τυχαίο ζευγάρι

Δύο κοπέλες

Ηλικία: 25 ετών(περίπου)

Ντύσιμο: νεανικό με μάρκες που κοστίζουν αρκετά, τζην με πουλόβερ και πουκάμισο αντίστοιχα. Η μια κοπέλα φοράει σκουφάκι στο κεφάλι και κασκόλ.

Συμπεριφορά: φαίνεται πως είναι φίλες, μιλάνε μεταξύ τους, γελάνε. Έχουν ως θέμα συζήτησης τη μόδα και τα ψώνια τους. (Είναι πολύ πιθανόν να με κατάλαβαν.) Μόλις είχαν καθίσει αφού δεν είχαν προλάβει να παραγγείλουν.

6^ο τυχαίο ζευγάρι

Άντρας, γυναίκα

Ηλικία: 70- 75 ετών και οι δύο

Ντύσιμο: προσεγμένο. Η γυναίκα φοράει ταγιέρ γκρι- ροζ με πουλόβερ γκρι από μέσα, ενώ ο άντρας, φοράει κουστούμι γκρι με καλό παπούτσι μαύρο.

Συμπεριφορά: Σχολιάζουν τη μουσική και τους νέους που βλέπουν γύρω τους. Είναι χαμογελαστοί και δείχνουν αμέριμοι και ξέγνοιαστοι. Πίνουν τον απογευματινό καφέ του Σαββάτου(μάλλον καθιερωμένο, στο συγκεκριμένο μαγαζί, γιατί τους ξέρει καλά το γκαρσόν). Παραγγέλνουν και από ένα γλυκό. Το γκαρσόν είναι ιδιαίτερα περιποιητικό. (μπορεί επειδή αφήνουν καλό φιλοδώρημα).

Υπέπεσαν στην προσοχή μου 3 εμπορικά καταστήματα

(α) είδη ρουχισμού (ώρα: 17:36)

Πιθανότατα λόγω εορτών, στη βιτρίνα υπάρχουν βραδινά ρούχα, τουαλέτες, φούστες και μπλουζες με στρας. Τα ρούχα είναι προσεκτικά τοποθετημένα στις κούκλες της βιτρίνας, αλλά οι τιμές δεν αναγράφονται. Το εσωτερικό είναι ευρύχωρο, καθαρό, με καθίσματα για την εξυπηρέτηση των πελατών. Δεν υπάρχει τεράστια ποικιλία, και τα ρούχα είναι αραιά τοποθετημένα στις κρεμάστρες. Στο μαγαζί δεν υπάρχει ούτε μια πελάτισσα. Η μια πωλήτρια, στέκεται μπροστά στην τζαμένια πόρτα του μαγαζιού και κοιτά προς τα έξω, ενώ η άλλη, πιθανότατα το αφεντικό του καταστήματος, κάθεται στο ταμείο. Δε μιλάνε μεταξύ τους.

(β) είδη με αξεσουάρ (ώρα: 17:30)

Η βιτρίνα είναι φορτωμένη με τα είδη του μαγαζιού, ζώνες, σκουλαρίκια, δαχτυλίδια κ.ά. Το μαγαζί έχει ένα ιδιαίτερο γούστο όπως και τα πράγματα που εμπορεύεται. Υποθέτω πως η πωλήτρια του μαγαζιού είναι και η κάτοχος του αλλά και αυτή που φτιάχνει τα αξεσουάρ από ακριβά υλικά. Γνωστή στην περιοχή του Κολωνακίου, καθώς κάποιος περνάνε και τη χαιρετάνε. Υπάρχει μία πελάτισσα μέσα στο μαγαζί που παρατηρεί τα αντικείμενα, αναποφάσιστη για το αν θα ψωνίσει, ενώ η πωλήτρια, στέκεται όρθια, πίνει καφέ και συζητά με μία φίλη της που της κρατάει συντροφιά.

(γ) είδη σπιτιού (ώρα: 17:45)

Μοντέρνα αντικείμενα για νεανικούς κυρίως χώρους, με μοντέρνο ύφος. Ιδιαίτερα αντικείμενα που απευθύνονται σε συγκεκριμένο κοινό. Όμορφος χώρος, όχι βέβαια κάτι ξεχωριστό. Τα αντικείμενα είναι τοποθετημένα πάνω σε γυάλινους πάγκους,

αραιά, ώστε να μπορούν να διακρίνονται. Οι πωλητές είναι 3, νεαρής ηλικίας, που μιλάνε μεταξύ τους καθώς δεν υπάρχει πελάτης.

Έκατσα μπροστά στο περίπτερο που βρίσκεται απέναντι από το Accessorize για 10' και παρατήρησα τι πωλείται πιο συχνά.(ώρα: 16:45)

Από την έρευνα αυτή παρατηρήθηκε και από την παρακάτω αποδείχθηκε ότι ο κόσμος τη μέρα εκείνη στο Κολωνάκι ήταν πολύς. Στο περίπτερο, υπήρχε μεγάλη αγοραστική κίνηση. Πουλήθηκαν γύρω στα 4 κρουασάν και σοκολάτες, 10 πακέτα τσιγάρα, 2 πακέτα τσιγλες, 2 εισιτήρια, 1 πακέτο χαρτομάντιλα, 30 διαφορετικές εφημερίδες και περιοδικά. Ενδιαφέρον μου προκάλεσαν δύο γεγονότα: 1) Ότι αγοράστηκαν πολλές ξένες(αγγλικές) εφημερίδες και περιοδικά και 2) Ότι έρχονταν για να πάρουν ένα πράγμα, συνήθως εφημερίδα, αλλά αγόραζαν συνάμα και κάτι άλλο.3) Πλήρωναν με χαρτονομίσματα.

Στήθηκα στο φανάρι της Σκουφά για 5' (ώρα: 16:30)

Από εκεί πέρασαν, σε αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα, 192 άτομα, άλλοι αγχωμένοι, αλλά ήρεμοι απολαμβάνοντας τη συζήτηση που είχαν με τη συντροφιά τους. Συνήθως παρέες 3 ατόμων, φίλοι αλλά και οικογένειες. Αν και Σάββατο πάντως, στο σημείο αυτό φάνηκε ο γρήγορος ρυθμός της ζωής.

Τρικ (ώρα: 16:37)

Προσπαθώντας να ανακαλύψω ευαίσθητες ψυχές, έστω και με κάποια οικολογική συνείδηση, τοποθέτησα ένα κόκκινο τριαντάφυλλο περιτυλιγμένο μπροστά στο περίπτερο. Κάποιοι, περίπου 5, το παρατήρησαν αλλά, συνέχισαν αμέριμνα το δρόμο τους, είτε πατώντας το είτε σέρνοντάς το με τα πόδια τους. Άλλοι, περίπου 3, το παρατήρησαν, αλλά το προσπέρασαν. Η πληθώρα των περαστικών, δεν το παρατήρησαν, το παρέσυραν και το έκοψαν στη μέση. Το τριαντάφυλλο έφτασε μέσα σε δύο λεπτά στο άλλο άκρο του πεζοδρομίου, μέχρι που κάποιος άντρας, πρόχειρα ντυμένος, γύρω στα 50, το σήκωσε από κάτω και το πέταξε στα σκουπίδια.